ಅಧ್ಯಯನ – VI

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅರ್ಥ – ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಹನ್ನೆರಡು ಕ್ರೈಸ್ತ ಪುರೋಹಿತರುಗಳು ಮಾತ್ರ, – ಪುರೋಹಿತರುಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯರು – ಹಿರಿಯರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಡೀಕನರುಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವುದು – ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯರುಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ – ಯಾರು ಹಿರಿಯರುಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ? – ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರು ಸಾಲದು – ವಿವಿಧ ಸೇವಾ ಶಾಖೆಗಳು – ಸಂಬಳ ಪಡೆವ ಸೇವೆ? – ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು – ಬೋಧಿಸಲು ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಯ ಕರೆ – "ಪುಂಡಾಟ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸು" – ತಪ್ಪು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ – ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗದರಿಕೆ ಅಪರೂಪ – "ಯಾರೂ ಕೆಡುಕಿಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ"– ಪ್ರೀತಿಸಲು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು – " ನಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು" – ನಮ್ಮ ಕೂಟಗಳ ವಿವಿಧತೆ ಮತ್ತು ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳು – ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಇನ್ನೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ – ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳು – ದೃಷ್ಟಾಂತಿಸಿದ ಲಾಭಕರ ಕೂಟಗಳು – ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಡಂಬಡಲಿ – ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು – ಸಭಾ ವಂತಿಗೆಗಳು, ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ದಾನ ಧರ್ಮಗಳು .

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ ನಾವು ಸಭೆಯ ಏಕತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಶಬ್ಧದ ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬರುವ ಭಕ್ತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪುಗಳು ಅಥವಾ ಸಮೂಹಗಳು ಅಖಂಡ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಭೆಯು ಕರ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳು ಹನ್ನೆರಡು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಬೋಧಕರುಗಳಾಗಿದ್ದು ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸ ಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಕರ್ತನು ತನ್ನವಕ್ತಾರರನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ಸಭೆಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯೂ ಅದು ಕೇವಲ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಇದು ವಿಮೋಚಕನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ತ್ಯಾಗದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಭೆಗಳ ಏಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು. ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಲಿಸುವುದು, ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಇಂದೂ ಸಹಾ ತನ್ನ ಸಭೆಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಯಾವುದೋ ವಿಶೇಷ ಸಾಧನವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮೂಹಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಆತನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸೇವಕರುಗಳ ಗುಣನಡತೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ನಮ್ರತೆ, ಅಸೂಯೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಖ್ಯಾತಿ, ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಆತ್ಮನ ಅಭಿಷೇಕ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಉತ್ಸಾಹ ಇವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಸೇವೆಯ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಕರ್ತನಿಂದ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಲಿರುವ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರ ರಾಗುವುದು. ಈ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರಿಗೆ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ನೂತನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆಯ್ಕೆಯ ನಾಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಮತ್ತಾಯ ೨೪ : ೪೫–೪೭ ನೋಡಿರಿ)

ಈ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕರ್ತನು ತಾನೇ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶಿರದೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೂನತೆಯಿಂದಿರವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮ ಭರವಸೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಪೂರೈಕೆಯ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಎದಿರುನೋಡಬೇಕು ; ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಧ್ಭವಿಸಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಶೋದಿಸಲು ಆತ್ಮನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸ ಬೇಕಾಗುವುದು. ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೈವಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯದ ನಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕೊರತೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಅದು ಕರ್ತನಿಗೆ ನಿಷ್ಟೆಯಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಬೋಧಕರುಗಳಿಗಿಂತ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಟವಾದುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವರವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕೇಳದೆ ಹಿರಿ ಕುರುಬನ ಸ್ವರವನ್ನು ಆಲಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ – ಅವುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಲು ಮತ್ತು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಹದ ಅಂಥಾಃ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಬಲಯುತವಾಗಿ ಮತ್ತು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕರ್ತನ ನಡೆಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಗಮನಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಹದ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅನ್ಯೂನತೆ, ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಕಂಪ, ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನು ತಾನೇ ತನ್ನ ದ್ವಿತಿಯಾಗಮನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ನೀಡಲಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ (ಮಲಾಕಿ ೩:೧೬, ಮತ್ತಾಯ ೨೪:೩೧ ನೋಡಿರಿ) ಇವುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಣ್ಣ ಸಮೂಹಗಳ ಸಭೆಗಳ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲಾರವು. ಸಮೂಹವು ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವಿರಲೇ ಬೇಕು. 'ಕ್ರಮ' ಎಂಬ ಶಬ್ಧದಿಂದ ನಾವು ಬಿರಿಸು ಅಥವಾ ನಿಯಮಬದ್ಧತೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವ ಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಶಬ್ಧರಹಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಯಂತ್ರ ಕಾರ್ಯ ರಚನೆಯು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು. ಕೂಟವು ಕೇವಲ ಮೂರು, ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಹದಿನೈದು ಮದಿಯರಾಗಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಣ್ಣದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗಾದರೂ ಕರ್ತನ ಕಡೆಗೆನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಹಿರಿಯರು, ದೊಡ್ಡವರು ಅಥವಾ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದುವರೆದವರು ಎಂದು ಪರಗಣಿಸಲು ಆತನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ನಿಶ್ಚಯತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಒಬ್ಬ ಸಭಾ ಹಿರಿಯನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿಭರಿತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ – ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಅದನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಸಮಂಜಸತೆ, ನೈತಿಕ ಗುಣನಡತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಾಗಿರುವುದು, ಯಾವುದೇ ಅನಗತ್ಯ ಅಡೆತಡೆಗಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಇದನ್ನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸುವುದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡು ಕರ್ತನ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೊಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಸೇವಕರನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ ಅವರ ಸಂಯುಕ್ತ ನಿರ್ಣಯದ ಫಲವನ್ನು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ – ಹಿರಿಯರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅತ್ಯ__ಮರು ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅಂಥಾಃ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡದಿರಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ತಕ್ಕ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ (ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷರು) ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು– ಮತದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಪುನಃವಶ ಪಡಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದು, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ತ್ಯಾಗವೇ ತಳಹದಿಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರ ಬೇಕು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ

ತಮ್ಮನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾದ ಅಭಿಷಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು, ಹಾಗೂ 'ಕರ್ತನ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆ'ಯ ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರಬೇಕು. ಇವರು ಮಾತ್ರವೇ ಸಭಾ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮನಸ್ಸು, ಚಿತ್ತ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಯ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟ ಇತರರನ್ನು .ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನವರ್ತೆಯವರ ಲೆಖ್ಖಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸುವುದು

"ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ನೇಮಿಸಿ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದ ಕರ್ತನ ಕೈಗೆ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು" (ಅ.ಕೃ ೧೪:೨೩)

ಈ ರೀತಿಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಗಾಗ ಎಲ್ಲ ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಬರುವ ಇತರ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಇದು ಆದಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ **ಸ್ಥಿರವಾದ** ಪದ್ದತಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಊಹೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ 'ಹಿರಿಯರು' ಎಂಬ ಪದವು ಸುವಾರ್ತಿಕರನ್ನು, ಸಭಾಪಾಲಕರುಗಳನ್ನು, ಬೋಧಕರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು (ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರತಿಪಾದಕರುಗಳು) ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ; ಅದುದರಿಂದ ನಾವು **'ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಹೊಂದಿದ'** (ಅಭಿಷಕ್ತ) ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ದೀಕ್ಷಾ ಸಮಾರಂಭ ಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ; ಆದರೆ ಇದು ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾದ **Kirotoneo (to elect by stretching out the hand)** ಎಂಬುದರ ಭಾವಾರ್ಥವಲ್ಲ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಯ್ಕೆಯ ಪದ್ದತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಯನ್ನು Prof Young's analytical Bible Concordance ನಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರೆಸ್ಬಟೀರಿಯನ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ನಾವು 'Strong's Exhaustive Concordance'ನಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಮೆಥೊಡಿಸ್ಟ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದು ಪದದ ಬುಡವನ್ನೇ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ– "A handreacher (Voter by raising the hand)- ಕೈ ಎತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಮತದಾನ.

"ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು **ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ**ಪಡಿಸಿದೆನು" (ಯೋಹಾನ ೧೫:೧೬ ನೋಡಿರಿ) ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವನ್ನು ಬಳಿಸಲಾಗಿದೆ. **'Tithemi'** ಎಂಬ ಈ ಪದವನ್ನೇ ಅಪೋಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ***"ನಾನು ಸಾರುವವನಾಗಿಯೂ ಅಪೋಸ್ತಲನಾಗಿಯೂ . . . . ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು" (೧ ತಿಮೋ : ೨:೭)*** ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಅಥವಾ ನೇಮಕವನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮನುಷ್ಯರ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಲೀ, ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ ಅಪೋಸ್ತಲನಾಗಿರದೆ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯೂ, ಆತನನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಂದಲೂ ಅಪೋಸ್ತಲೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (ಗಲಾ ೧:೧ ನೋಡಿರಿ). ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತ ಸಸ್ಥೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಶಿರದೊಂದಿಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಹೊಂದಿದರೆಯಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪೌಲನಂತಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸತ್ಯದ ಸೇವಕರುಗಳಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ (ಯೆಶಾಯ ೬೧:೧ ನೋಡಿರಿ) – ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಪೋಸ್ತಲರಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ, ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಯಭಾರಿಗಳಾಗಿ **ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ** ಹೊಂದಿದರು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ **ಸಭೆಯವರು** ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮತದಾನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹಿರಿಯರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಅಥವಾ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದೊಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ತೀತನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕನಾದನೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಅದೇ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾ " ಸಭೆಗಳವರು **ಈತನನ್ನು** ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ" (೨ ಕೊರಿ ೦೮:೧೯) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗ್ರೀಕ ಪದ **Kirotoneo** ದಿಂದ ಬಂದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದು " ಕೈ ಎತ್ತಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವುದು" ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಈ ಪದವು ಇಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸಹಾ ಅದರಂತೆ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡನು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನು ಅಪೋಸ್ತಲನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಿಷನರಿ (ಸುವಾರ್ತಾ ಸೇವಕ)ಯಾಗಿ, ಸಭೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ, ನಿಸ್ಸಂಧೇಹವಾಗಿ ಅವರ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ.

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಹೇಗೂ, ಅಪೋಸ್ತಲನ ನಂತರದ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಯಾಣಗಳು ಅಂತಿಯೋಕ್ಯದವರ ಆಯ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. (೨ ತಿಮೋ ೦೧:೧೫ ನೋಡಿರಿ), ಪ್ರಾಚೀನ ಸಭೆಗಳ ಕಾಯದೆಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಮನೆವಾರ್ತೆತನವನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶ ಗಳನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಸಭೆಗಳು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸಲೂ ಬಹುದಿತ್ತು. ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳು ಸಹಾ ಅಂಥಾಃ ನಿಶ್ಚಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞಾನುಸಾರ ಅಂಗೀಕರಿಸ ಬಹುದಿತ್ತು ಇಲ್ಲವೆ ನಿರಾಕರಿಸ ಬಹುದಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಬೋಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ, ಎಲ್ಲಾ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಬೋಧಕರ ಅನುಮತಿ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಹಿರಿಯರ ಅಥವಾ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ Ordain ಎಂಬುದರ ಸೂಚನೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆ ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಾವೀಗ ಪರೀಕ್ಷಿಸೋಣ.

Ordain ಎಂಬ ಪದವು ಸಭಾಹಿರಿಯರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬೇರೊಂದು ಗ್ರೀಕ ಪದವಾದ Kathestemi ಎಂಬುದರ ಬಾಷಾಂತರ. ಇದು 'ಕ್ರಮ ಪಡಿಸು' ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪದವನ್ನು ತೀತ ೧: ೫ ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು – " ಇನ್ನೂ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಿ ಪಟ್ಟಣ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಭೆ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆನಲ್ಲಾ". ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ನೋಟದಲ್ಲಿಯೇ ತೀತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಾರದೆ ತಾನೇ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೇಲೆ ಬಿಷೋಪಾಡಳಿತದ ವಿಚಾರಸರಣಿಯು ಆತುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಥೋಲಿಕರು, ಬಿಷೋಪಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ಮೆಥೋಡಿಸ್ಟರು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಬಿಶೋಪರಿಗೆ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮತದಾನವನ್ನು ಮಾಡದೆ ತಾವೇ ಸಭಾ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪೋಸ್ತೋಲಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮೂಲಪಾಠವು ಈ ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಭಾವನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನಾನು 'ನಿನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು' (ನೇಮಿಸಿ) ಎಂಬ ಕಡೇ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಬಲಹೀನ ಬೆಂಬಲವೆಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಅಪೋಸ್ತಲನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಾನು ತೀತನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ 'ಅಧಿಕಾರ'ವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿದೆ. – **"ಪ್ರತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ನೇಮಿಸಿ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದ ಕರ್ತನ ಕೈಗೆ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು"** (ಅ.ಕೃ.೧೪:೨೩).

ಅಪೋಸ್ತಲನ ಬುದ್ಧಿಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ಆತನು ಸತ್ಯದ ನಿಷ್ಟಾವಂತ ಸೇವಕನೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಸಹೋದರರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದ ತೀತನ ಬುದ್ದಿವಾದವು ನಿಸ್ಸಂಧೇಹವಾಗಿ ಸಹೋದರಿಂದ ಬಯಸಿದವುಗಾಳಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು ಸಹಾ ; ಪರಂತು ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರು ಇಟ್ಟಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇಡಬಯಸಿದರು. ಅವರ ಚಿಂತನೆಯು ಅದು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದುವುಗಳೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು (೧ ಯೋಹಾ ೪:೧ ನೋಡಿರಿ) – "ಯಾರಾದರೂ ಈ ಮಾತುಗಳಂತೆ ಮಾತನಾಡದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂಥವರು ತಿರುಗಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ ; ಅಂಥವರಿಗೆ ಮತನೀಡಬೇಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಉಪದೇಶಿಗಳು, ಸಭಾ ಹಿರಿಯರು ಮುಂತಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ " ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮತದಾನಕ ಮೂಲಕವಾಗಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೇವಲ ಅಗತ್ಯ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತೀತನು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಸಹೋದರರಿಗೆ ಒಗ್ಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ಶಾಂತಿ ಉಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು? ಸಭೆಯ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೀಯರಾದ ಅಂಥಾಃ ಹಿರಿಯರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಭಾ ಪಾಲನೆ ಮುಂತಾದ ಸಭಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು?. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲ, ಪುರೋಹಿತವರ್ಗದ ಐಹಿಕ ಧೋರಣೆಗಳೇ ಸಂತರುಗಳನ್ನು ಪುರೋಹಿತರು (ಅಭಿಷಕ್ತರು) ಮತ್ತು ಅನಭಿಷಕ್ತರು ಎಂಬ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲು ಕಾರಣ. ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತವಿರೋಧಿಯ ಈ ಐಹಿಕಧೋರಣೆಯ ಮನಸ್ಸು ಈಗಲೂ ಸಹಾ ಕರ್ತನ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತದ ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಚಲಾಯಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕರ್ತನಾಗಲೀ, ಅಪೋಸ್ತಲನಾಗಲೀ ಸಭಾ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡದೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕರ್ತನ ದೇಹವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ; ಸಭಾ ಸೇವಕರಾಗಿ ನಿಷ್ಟಾವಂತ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ಗೌರವ ಅಥವಾ ಘನತೆಯು ಕೇವಲ ಅವರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಹಿರಿಯರುಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಮಾನ್ಯತೆ ಅಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಆರಿಸಿದ ಸಭೆಯವರು ಅವರನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು, ಅವರ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಂಥವರಿಗೆ ಆ ರೀತಿಯ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರವಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ನೇಮಕಾತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕರ್ತನ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ತಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಎಣಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅಂಥಾಃ ಸಹೋದರನು ಸಭಾ ಹಿರಿಯನಾಗುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷಿ – ನಮ್ರತೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವೆಂಬ ಸಭೆಯ ಅನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡುವುದು ಇವುಗಳು ಅಂಥಾಃ ಸೇವೆಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು.

ಯಾವುದೇ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಅವನ ಅಂಗೀಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಭಾ ಹಿರಿಯ, ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗದು. ಹಿರಿಯರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಪಡಿಸುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕ್ರಮವು ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸಭೆಯ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ. ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಅಂಥಾಃ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಆಗ್ರಹಪಡಿಸುವುದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿದೆ ; ಅದು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ತಮ್ಮದಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ದೇವರ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಈ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹಿರಿಯರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ಸೇವೆಯನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೇವಕರಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದು ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯು ಹಿರಿಯರ ಸ್ವಂತ ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಆಳಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಪ್ರಚಲಿತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇದು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಜನರನ್ನು 'ನನ್ನ ಜನರು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ 'ನಾನು ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ದೇವಜನರು' ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವ ಇಂಥಾಃ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗದೆ, ಜಾರಿಯಾಗದೆ ಇರುವುದು ಯಾಕೆ? ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವು ಗೌರವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾದುದು. ಬಲು ಬೇಗನೇ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ತಪ್ಪು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂಅದರೆ ಇವುಗಳು ಹದಿನೇಳು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರೀಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆನರು ಇಂಥಾಃ ಪರಿಸ್ಥಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಕೊಡುವ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಸಹಾ ಅನೇಕರು ಬಾಬೇಲಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಿರ ಬೇಕೆಂಬ ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹಿರಿತನದ ಕಾಲಾವಧಿ

ಹಿರಿಯರನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ದೈವ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿವೇಚನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಲವು ಸದಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಹಿರಿಯರು ಅಥವಾ ಪಕ್ವಗೊಂಡ ಸಹೋದರರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಅವರು ಉಪಯುಕ್ತರೂ, ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವರುಗಳು ಸಭೆಯಿಂದ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು – ಸುವಾರ್ತಿಕರು, ಬೋಧಕರು, ಸಭಾಪಾಲಕರುಗಳು ಆಗದೇ ಇರಬಹುದು. 'ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯರು'* ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಾರಿ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಬೋಧಕರುಗಳಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಸೂಚನೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಭಾಸೇವೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಕೆಲವರು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಅರ್ಹತೆಯ ಕೊರತೆ ಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದೇವರ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಸಭಾ ಸೇವೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಅದರ ಭಾಗವಾದ ಅರ್ಧ ಅಥವಾ ಕಾಲು ವರ್ಷ ಇಂಥಾಃ ಸೇವೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾಲಾವಧಿ. ಎರಡನೆಯದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಮೊದಲನೆಯದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ. ಕಾನೂನುಗಳ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯವರು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಉತ್ತಮವಾದುದೇನೆಂದು ತಾವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿರಿಯರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಯಾವ ಮಿತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಭೆಯ ಗಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯರುಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದು ಆತುಕೊಂಡಿದೆ. (ಯಾರೂ ಸಹಾ ತಾವು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕ ಹೊಂದಿದವರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು ; ತಮ್ಮ ಮಾತು ಮತ್ತು ಕ್ರೀಯೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿರಿಯನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಳ್ಳುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಮುಂಚೆಯೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ) ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜನರು ಅರ್ಹತೆಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಸೇವೆಯನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸರಿಯಾದ ಉತ್ಸಾಹವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವುದಾದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯ ಮಿಷನರಿ ಅಥವಾ ಸುವಾರ್ತಿಕ ಸೇವೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನವರ ಸಮಯದ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೈವಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯಾಲಯದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಮರ್ಥರಾದ ಬೋಧಕರುಗಳು ವಿಶಾಲವಾದ ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮತ್ತು ಸೇವೆಮಾಡಲು ಅವರನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸವ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಅಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಸಮರ್ಥರಾದವರನ್ನಾಗಲೀ, ಅನನುಭವಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಅವರ ಒಣಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಲಾಗದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗವಾಗಿರುವ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸು ತಾವು ಮತದಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಬಯಸುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮತದಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಪೋಸ್ತಲರು ಹಾಕಿದ ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಸಮರ್ಥ ಹಿರಿಯರುಗಳಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಳಿತು. ನಡುಗಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಸಹೋದರನೊಬ್ಬ ಸಮರ್ಥನಾಗುವವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಕೂಟಗಳು ವಿದ್ಯುಕ್ತವಲ್ಲವಾದುದಾಗಿರಲಿ. ಸತ್ಯವೇದ ಮೂಲ ಪಠ್ಯಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದು ಸಹೋದರ ರಸ್ಸೆಲ್ ಸತ್ಯವೇದಾಧ್ಯನದ ಬೋಧಕನಾಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ಆತನೇ ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯ ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಹಿರಿಯರನ್ನು ಯಾರು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಬಹುದು ?

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಮತದಾರರು. ಸಾಮನ್ಯರಾದ 'ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನೆವಾರ್ತೆ''ಯವರಿಗೆ ಅಂಥಾ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇದು ದೇವರ ಆಯ್ಕೆ, ಆತನು ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಹೊಂದಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಮತದಾನ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಾಮಕರಣಗಳನ್ನು ಪರ್ಗಣನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ನೀಡುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮತದಾನದ ಒಂದು ವಾರದ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಬಹುದು.

ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರು ಮತದಾನವು ಮತಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆಯೋ ಅಪೋಸ್ತಲರ 'ಕೈ ಎತ್ತುವ' ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಗುಣನಡತೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳು ಸಹಾ ಇವೆ ಎಂದು ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಿಷ್ಕಪಟರೂ, ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದವರೂ ಆಗಲು ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುವವರೂ, ಮೃದು ಹೃದಯಿ

ಗಳೂ ಆಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದು . ಆಯ್ಕೆ ದೇವರದೆಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಆತನ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಯವರ ಮೂಲಕ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರು ದೇವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಹೊರತು ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಅವರ ಪರ ವಹಿಸಬಾರದು.

ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಸಾಲದು.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಮಾತುಗಳು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ದೇಹ ಅಥವಾ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಂಚಾಯಿತರ ಕ್ರಮ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ವಾನುಮತದ ತೀರ್ಪು ಅಥವಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಬಹುಸಂಖೆ ಮತ ಪಡೆಯುವ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ 'ದೇವರ ಆಯ್ಕೆ' ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಹಿತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ವಾರದ ನಂತರ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮತದ ನಂತರ ಮತ ಪಡೆದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಅಥವಾ ತೋರೆಯುವವರೆಗೆ ಬಯಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರೂ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಸರದಿಯಂತೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ, ಸಮವಾದ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತದ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮತದ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದು ಕೊಳಲ್ಲು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ***"ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದಾಗಲೀ, ಒಣಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ದೀನಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ತನಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಎಣಿಸಲಿ"*** *(ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ೨: ೩)* ***"ಸಮಾಧಾನವೆಂಬ ಬಂಧನದಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದುಂಟಾಗುವ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರಿ"*** *(ಎಫೆಸ ೪:೩).* ಇವರುಗಳು ಅಗತ್ಯವಾದ ಯಾವ ಸೇವೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕೃಪೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹಿರಿಯರಿಗಿರಬೇಕಾದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಇರಬೇಕು.

ವಿಧವಿಧವಾದ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳು

ನಾವೀಗಾಗಲೇ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಹಿರಿಯರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬೋಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ. ಕೆಲವರು ಸೌವಾರ್ತಿಕರಾಗಿ, ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವವರಾಗಿ, ಮತ್ತು ಹಿಂಡಿನ ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿವಿಧ ಆಸಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಸಭಾಪಾಲಕರುಗಳಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಎಫೆಸದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕರೇಕಳುಹಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಒಬ್ಬ ಮನವಾರ್ತೆಯವರಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಕಾರ್ಯದ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತಮ್ಮ ಹಿರಿತನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ. ಆ ಮಾತುಗಳೇನೆಂದರೆ **"ದೇವರು ಸ್ವರಕ್ತದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಸಭೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸು ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಆ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ** (ಕೆಲವೆಡೆ ಬಿಷೊಪರೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ)

ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿ" (ಅ.ಕೃ.೨೦:೨೮). ಹಾ, ಹೌದು ! ಹಿರಿಯರುಗಳು ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರ ಬೇಕು. ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೌರವದಿಂದ ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಂತೆ. ಒಡೆಯರೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತಾಗಲಿ. ಅವರು ಹಿರೀ ಕುರುಬನಿಗೆ ಸಲ್ಲ ಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಗೌರವಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಕೊಳ್ಳದಿರಲಿ. ಹಿಂಡಿಗೆ ಉಣಿಸುವುದು ದೇವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ **"ಆತನು ಕುರುಬನಂತೆ ತನ್ನ ಮಂದೆಯನ್ನು ಮೇಯಿಸುವನು"** (ಯೆಶಾಯ ೪೦:೧೧) ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಹಿರಿಯನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಾಗ ಆತನು ಹಿರಿ ಕುರುಬನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರಬಹುದು – ಆತನು ಒಬ್ಬ ಸಾಧನ ಅಥವಾ ನಾಲೆಯಂತಿದ್ದು ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹಿರಿ ಕುರುಬನು ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವನು – "ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ನೂತನ ಸಂಗತಿಗಳು"

"ನನ್ನ ಕಾವಲಿನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಕುರುಬರ ಗತಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ಎಂಬುದು ಕರ್ತನ ನುಡಿ. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರೆಂಬ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಕುರುಬರ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಕಂಡು ಇಂತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ . . . . ನಾನು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುರುಬರನ್ನು ನೇಮಿಸುವೆನು, ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವರು ; ಅವು ಇನ್ನು ಭಯ ಪಡವು, ಬೆದರವು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದು ; ಇದು ಕರ್ತನ ನುಡಿ" (ಯೆರಮೀಯ ೨೩:೧,೨,೪)

ಸಭಾಪಾಲಕರುಗಳ ಹಸ್ತಾರ್ಪಣೆ.

(೧) "ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವರವನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಬೇಡ ; ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯರು ಪ್ರವಾದನೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತ ಗಳನ್ನಿಟ್ಟಾಗ ಅದು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ" ((೧ ತಿಮೋ ೪:೧೫)

(೨) " ಅವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅಪೋಸ್ತಲರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನೇಮಿಸಿದರು" (ಅ.ಕೃ. ೬:೬ ನೋಡಿರಿ)

(೩) " ಅಂತಿಯೋಕ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ, ಬೋಧಕರುಗಳೂ ಇದ್ದರು . . . . . . .ಇವರು ಕರ್ತನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಉಪವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು – ನಾನು ಬಾರ್ನಬ ಸೌಲರನ್ನು ಕರೆದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಆ ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು" (ಅ.ಕೃ. ೧೩:೧–೩ ನೋಡಿರಿ)

(೪) " ಅವಸರದಿಂದ ಯಾರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯಾದರೂ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಸಭೆಯ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸ ಬೇಡ. ಹಾಗೆ ನೇಮಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ನೀನು ಪಾಲುಗಾರನೆಂದು ತೋರಿ ಬಂದೀತು" (೧ ತಿಮೋ ೫:೨೨)

(೫) " ಪೌಲನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನಿಡಲು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವರವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಂತು : ಅವರು ನಾನಾ ಬಾಷೆ ಗಳನ್ನಾಡಿದರು, ಪ್ರವಾದಿಸಿದರು" (ಅ.ಕೃ. ೧೯:೬)

(೬) " ಅಪೋಸ್ತಲರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನಿಡಲು ಅವರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು"(ಅ.ಕೃ:೦೮:೧೮)

(೭) " ಆದಕಾರಣ ನಾನು ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟಿದರ ಮೂಲಕ ನಿನಗೆ ದೊರಕಿದ ದೇವರ ಕೃಪಾವರವು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕೊಡುತ್ತೇನೆ" (೨ ತಿಮೋ ೦೧:೬)

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಾರ್ಪಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕಡೆಯ ಮೂರು ಹೇಳಿಕೆ (೫,೬ ಮತ್ತು ೭)ಗಳಲ್ಲಿ ವರದಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನೀಡಿರುವ

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಆದಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಹಸ್ತಗಳು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿಷಕ್ತ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ವರಗಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. " ಅದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಲಾಭವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹಂಚಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು" (ಸಂಪುಟ V ಅಧ್ಯಾಯ viii ನೋಡಿರಿ). ಮೊದಲನೆಯ ನಾಲ್ಕು ವಚನಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೋಧನೆಯ ಗುಂಪನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದರೂ ಅದು ಅನುಮತಿ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದಾಯಕ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

(೧) ಪೌಲನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಪುತ್ರನಾದ ತಿಮೋಥೆಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಅಂದರೆ ಆತನು ಪೌಲನೊಂದಿಗೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನ ಕೈಯಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದನು (೭ನೇ ವಚನ ಮತ್ತು ಅ.ಕೃ. ೨೧:೧೫-೧೯ ನೋಡಿರಿ). ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಯಾಕೋಬ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಿಮೋಥೆಯ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪೌಲನ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಂತೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಅವರು ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಮಾಡದೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪೌಲನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೂ ಮಾಡದೆ ಪ್ರವಾದನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

(೨) ಈ ಡೀಕನರುಗಳಿಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನಿಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಬೋಧಕರನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡದೆ ಮೇಜಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೂ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಗನುಸಾರ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ಯಾವ ಪರವಾನಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ಅನುಮತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅವರು ಯಾರಿಂದಾದರೂ ಅಭಿಷೇಕ ಪಡೆದ ಬಗ್ಗೆಯಾದರೂ ಹೇಳದೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಸ್ತೇಫನನು ಆವೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕರ್ತನ ನಂತರದ ಮೊದಲನೆಯ ರಕ್ತಸಾಕ್ಷಿಯಾದನು. ಇಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಾರ್ಪಣೆಯು ಕೇವಲ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಅಂಗೀಕಾರ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

(೩) ಪೌಲ ಮತ್ತು ಬಾರ್ನಬರ ಹಸ್ತಾರ್ಪಣೆಯು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಈ ಮೊದಲೇ ಹಿರಿಯರೆಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದು ಅಂತಿಯೋಕ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು (ಅ.ಕೃ ೦೯:೨೦-೨೯ ; ೧೧-೨೬ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿರಿ) . ಈ ಹಸ್ತಾರ್ಪಣೆಯು ಕೇವಲ ಪೌಲ ಬಾರ್ನಬರು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿರುವ ಕರ್ತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಅಂತಿಯೋಕ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಇವರ ಸೇವಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಬಹುಶಃ ಅವರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

(೪) ಇಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೊತೆ ಕೂಲಿ ಆಳಿಗೆ ತಿಮೋಥೆಯನು ಮಾಡುವ ಹಸ್ತಾರ್ಪಣೆಯು ಆತನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಲಾದರೂ ಅಲ್ಪನಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ತಿಮೋಥೆಯನು ಸಹಾ ಆತನ ಈ ಅವಗುಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರನಾಗ ಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕರ್ತನ ಕುರಿಗಳಿಗೆ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬಳಿಸಬಾರದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವುದೇ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಬಾರದು ; ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಪತ್ರ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಬುದ್ದಿವಾದಗಳು ಈಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ದೇವಜನರಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಭಾವದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವ ತನಕ ತಿಮೋಥೆಯನ ಅನುಮೋದನೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇದು ಮೂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ; ಆ ಅಧಿಕಾರವು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಹೊಂದಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಸೇವೆಯೋ ?

ಈಗ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಬಿಡಲಾಗದುದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವ ಸಂಬಳ ಪಡೆವ ಸೇವಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಆದಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂತೆ ಮಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಮತ್ತು ಆತನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಯಾಕೋಬ, ಯೋಹಾನ ಮತ್ತು ಮತ್ತಾಯರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರು. ಲೇವಿಯರಿಗೆ ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀಡುವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಈ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ, ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯೂದನೆಂಬ ಒರ್ವ ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಖಜಾಂಚಿಯೂ ಇದ್ದನು (ಯೋಹಾನ ೧೨:೬ : ೧೩:೨೯ ನೋಡಿರಿ). ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಎಂದೂ **ಬಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲಿಲ್ಲ**. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತದರೂ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವನೆಂದು ಆತನು ನಂಬಿದ್ದನು. ಕೆಲವೊಂದು ಗೌರವ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು (ಮತ್ತಾಯ ೨೭:೫೫ ; ಲೂಕ ೦೮:೨,೩ ನೋಡಿರಿ).

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೋರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆಅದು ಅವರ ಜುವನದ ಅಂತಸ್ಸಾರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರ ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಇದಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ನಮಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೂದನು ಮಾತ್ರವೇ ಒಂದು ಅಪವಾದವಾಗಿದ್ದು ಆತನ ಧನಲೋಭವು ಆತನಿಗೆ ಮುಳುವಾಯಿತು (ಯೋಹಾನ ೧೨:೫,೬ ನೋಡಿರಿ). ಬಾಬೇಲಿನ ಹಣದಾಸೆ, ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಬಿಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿ ಇವುಗಳು ಇಂದು ಅದರ ಪ್ರಭಲವಾದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದವು ; ಅದನ್ನು ಜೀವಿಸುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಉತ್ತಮ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದ ಇಂದಿನ ಕರ್ತನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬರೋಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂಥಾಃ ಉತ್ಸಾಹದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಗಣನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಆತನ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಣದ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸು.

ಈ ಲೋಕದ ವೈಭವ ಮತ್ತು ಧನೈಶ್ವರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು ಅವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಉಧ್ಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ; ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸೇವಕರಾಗ ಬಯಸುವವ ಯಾರೂ ದೇವರ, ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತ್ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರದಿರಲಿ ; ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ಸುಖ , ಐಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನು, ಮಾನವ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಅಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಅಯ್ಯೋ! ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದರ ಸೇವಕರಿಗೆ ರೆವೆರೆಂಡ್, ವೆರಿ ರೆವೆರೆಂಡ್, ಮೋಸ್ಟ್ ರೆವೆರೆಂಡ್, ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಡಿವಿನಿಟಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಬಿರುದುಗಳಿವೆ ; ಆ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಬಿರುದುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಂಬಳ ನಿಗದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸೇವಕರುಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜನ ಸಮೂಹ ಮತ್ತು ಧನಿಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡ ಅವರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಅಧಾರದ ಮೇರೆಗೆ. ಇದರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪರಿಣಾಮ –

“ ಮುಖಂಡರು ಲಂಚಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾಜಕರು ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಹಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಣಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ; ಆದರೂ ಕರ್ತನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ – ಕರ್ತನು ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ ನಮಗೇನೂ ಸಂಭವಿಸದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ” (ಮೀಕ ೩:೧೧)

“ಇವರ ಕಾವಲುಗಾರರು ಕುರುಡರು, ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ; ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬೊಗಳಲಾರದ ಮೂಗ ಮೂಗ ನಾಯಿಗಳು, ನಿದ್ರೆಯನ್ನಾಶಿಸಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಕನವರಿಸುವ ನಾಯಿಗಳು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಕು ಎನಿಸದು ಇಂಥವರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯತಕ್ಕವರೋ! ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ” (ಯೆಶಾಯ ೫೬:೧೯–೧೧)

“ ಆ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿ; ದುರ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿ” (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ೩:೨)

“ ಯಾಕೆಂದರೆ ಜನರು ಸ್ವಸ್ಥಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸದ ಕಾಲವು ಬರುತ್ತದೆ ; ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತೀಟೇ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳವ ರಾಗಿ ತಮ್ಮ ದುರಾಸೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಅನೇಕ ಉಪದೇಶಕರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರು ಸತ್ಯಬೋಧನೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಕಲ್ಪನಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಆದರೆ ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತನಾಗಿರು”
(೨ ತಿಮೋ ೦೪: ೩–೫)

“ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ” ಮತ್ತು “ಅತಿಯಾದ ಸಂಬಳ” ಈ ಎರಡೂ ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ **“ ಆಳು ತನ್ನ ಕೂಲಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಷ್ಟೆ”** (ಲೂಕ ೧೦:೭) ಎಂಬ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು **“ ನಾವು ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪೈರನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದು ದೊಡ್ಡದೋ? . . . . ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರುವವನು ಸುವಾರ್ತೆಯಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು”** (೧ ಕೊರಿ ೦೯ : ೧೧,೧೪) ಎಂಬ ಅಪೊಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಭಲವಾದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸಹಾ ಭವ್ಯವಾದ ಸಂಬಳದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು **“ಕಣತುಳಿಯುವ ಎತ್ತಿನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಬಾರದು”** (೨ ಕೊರಿ ೦೯: ೯ ನೋಡಿರಿ) ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಉದಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಿಗಷ್ಟೇ ಬಿಚ್ಚಬಹುದು ಹೊರತು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ

ಯಶಸ್ವಿ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ “ **ನಾನು ನಿಮಗೆ ಭಾರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ; ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಆಶಿಸದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. . . ನಾನಂತೂ ನಮಗಿರುವುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಂರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನೇ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರೋ?**” (೨ ಕೊರಿ ೧೨: ೧೪-೧೫)

ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಬಳದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ ಸಹಾ. ಎರಡನೆಯವನು ಆತ್ಮೀಕ ಸೇವೆಗೆ ಲೌಕಿಕ ಸಂಭಾವನೆ ಕೇಳುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ –

> **“ನಾನು ಯಾರ ಬೆಳ್ಳಿಭಂಗಾರವನ್ನಾಗಲೀ ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೈಗಳೇ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕೊರತೆಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ಕೊರತೆಗಳನ್ನೂ ನೀಗಿದ್ದನ್ನು ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರಿ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮಾದರಿ ತೋರಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೂ ಹಾಗೆಯೇ ದುಡಿದು ಬಲವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡ ಬೇಕು ಮತ್ತು – ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಡುವುದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿ ಕರ್ತನ್ನದ ಯೇಸು ತಾನೇ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು”** (ಅ.ಕೃ.೨೦:೩೩-೩೫)

> **“ ನಾವು ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಡಿಸದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡೆವು”**
> (೧ ಕೊರಿ ೦೯:೧೨)

> **“ ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಖರ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮೇಲೆಯೂ ಭಾರ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ; ಮೆಕದೋನ್ಯದಿಂದ ಬಂದ ಸಹೋದರರು ನನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ (ಸ್ವಮನಸ್ಸಿನಿಂದ) ಕೊಟ್ಟರು** (೨ ಕೊರಿ ೧೧:೯)

ನಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರಗಳು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಕಾರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ತನು, ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಡಿಗರು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಯವನ್ನು ಸತ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಾಗ ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ನೀಡಿದ ದಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು ; ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಅಂತಿಯೋಕ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಪೌಲ ಬಾರ್ನಬರು ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಸುವಾರ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟದ್ದು ಆ ಸಬೆಯು ಅವರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳ ಜವಾಬ್ಧಾರಿ ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದೆಂಬ ಅರ್ಥ ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಸೇವೆಮಾಡಿತ್ತಿರುವ ಹಿರಿಯರುಗಳು ನೇರವಾಗಿಯಾಗಲೀ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಸಂಬಳ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಖರ್ಚುವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ, ದೊಡ್ಡ ಅಥವಾ ಅಲ್ಪವಾದ ಸ್ವಯಿಚ್ಛಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ಈ ರೀತಿಯು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಯದ ಪದ್ದತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ವರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಕರ್ತನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಕುರುಬನೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಲು ಆಶಯನೀಡುತ್ತದೆ. ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದ ಬೋಧಕರುಗಳು ಈಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂತಿಯೋಕ್ಯ ಸಭೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸೋಣ – ಕೆಲವರನ್ನು ಮಿಷನರಿಗಳನ್ನಾಗಿ, ಕೆಲವರನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರುವವರನ್ನಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಯಾತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡೋಣ.

ಪರಂತು ಯಾವುದೇ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ, ಸಹೋದರನು ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಸಮಯವನ್ನು ಸುವಾರ್ತಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಆತನ ಖರ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು **ಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯಿಂದ** ನೀಡ ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಇದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಹಿರಿಯರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಸಭೆಯು ನೀಡಲಿರುವ ಮೊತ್ತವು ಸೇವಕರ ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿರುವವರ ಜೀವಾನಾವಶ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿರಿಯರಾಗುವ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರು ಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು ; ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಬಾಬೇಲಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸಭೆಯತ್ವವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಶಿಸ್ತು

(ಮತ್ತಾಯ ೧೮ : ೧೫ – ೧೮)

ಸಭೆಯ ಆಡಳಿತ ಕೇವಲ ಹಿರಿಯರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ, ಅದು ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ , ಆತನು ಮಾಡಿದ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಆತನಿಂದ ಹಾನಿ ಹೊಂದಿದವನೇ ಅದನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಡು ಹಿಡಿದವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನು ತನ್ನನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಅದೇ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪಾಪದಲ್ಲಿ **ಮುಂದುವರಿದಲ್ಲಿ** ಆಗ ಆತನೊಡನೆ ಯಾವುದೇ ಮತ್ಸರವಿಲ್ಲದ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಮಂದಿ ಸಹೋದರರನ್ನು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ವ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು (ಹಿರಿಯರು ಮಾಡ ಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಮಾಡದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನವು ಪಕ್ವವಾಗಿರ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವರ ಹಿರಿಯತನವು ಯಾವುದೇ ಬಲತ್ಕಾರವನ್ನಾಗಲೀ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರಯೋಗಿಸ ಬಾರದು). ಸಮಿತಿಯವರು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಕರಣವು ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮತ್ತು ನಷ್ಟಪರಿಹಾರಗಳೊಡನೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡು ಪಖ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಠಹಿಡಿದರೆ, ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಮಾಡಿದವನು ಅಥವಾ ಸಮತಿಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಂತರದಲ್ಲಿ (ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲ) ಪ್ರಕರವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸದಸ್ಯರ ತೀರ್ಪುಗಾರರಲ್ಲ – ಆಲಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎರಡು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ದೃಢಪಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಕೂಟವನ್ನು ನ್ಯಾಯಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಭಾ ಶಿರಸ್ಸಿನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಉದಾರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನವು ಅವಿರೋಧ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಭೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಹೊರಬೀಳುವವರೆಗೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ತಪ್ಪಿತಸ್ತರನ್ನು ಮರುಳಿ ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ

ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಗಳೇ ಈ ಸಭಾ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಆತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದ ದೇವರ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮದಲ್ಲ **–"ನೀವೇ ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸದೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಬಿಡಿರಿ"** (ರೋಮ ೧೨:೧೯). ಸಭಾ ಕಾರ್ಯದ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ದೇವರಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಸ್ತೋತ್ರವರ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಆನಂದಪಡಲು ಕಾರಣವಾಗಬೇಕು. ಉಳಿದವರು ಆತನ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲ **–"ನೀವಾದರೋ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆತ್ಮನು ವಾಸವಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಶರೀರಭಾವಾಧೀನರಲ್ಲ. ದೇವರಾತ್ಮನಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನವನಲ್ಲ"** (ರೋಮ ೮:೯) .

ನಿಜವಾಗಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನು ಸಮಗ್ರಸಭೆಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಒಪ್ಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಿಧೇಯನಾದಲ್ಲಿ, ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ನೀಡಬಾರದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲೂ ಬಾರದು. ಹಾಗಾದರೆ ಎನು? ಸಭೆಯು ಆತನಿಂದ ತನ್ನ ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಕುರುಹುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಹೋದರತ್ವದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ವಾಪಾಸ್ಸು ಪಡೆಯಬೇಕು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಅನ್ಯನೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವುದು– **"ಅವನು ಸಭೆಯ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಹೋದರೆ ಅವನು ನಿನಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಂತೆಯೂ ಭ್ರಷ್ಟನಂತೆಯೂ ಇರಲಿ"** (ಮತ್ತಾಯ ೧೮:೧೭).

ಈ ಸಭಾಕಾರ್ಯದ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನ ತಪ್ಪು ಅಥವಾ ವಿಫಲತೆಗಳನ್ನು ಆತನ ಮತ್ತು ಸಭೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಭೆಯ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕರ್ತನನ್ನು ಕಳಂಕಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವತ್ತನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆತನನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಕಟುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡ ಬಾರದು. ನಾವು ಅನ್ಯಜನರನ್ನು ಬಯ್ಯುವಂತಿಲ್ಲ, ದೂಷಣೆಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ – **"ಯಾರನ್ನೂ ದೂಷಿಸದೆ, ಕುತರ್ಕಮಾಡದೆ . .** (ತೀತ ೩:೨) **" ಸಮಯವಿರಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡೋಣ"** (ಗಲಾ ೬:೧೦). ಈ ಎರಡೂ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದೇ ನಿಜವಾದ ಗುಣಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಾದ, ಅವಿಚಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹಚರನಾದ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಮಯವು ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವವರೆಗೆ ಅನುಕಂಪದ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರಿಂದಲೂ, ಸಭೆಯಿಂದಲೂ ಜಗರೂಕತೆ ಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ತಪ್ಪಿತಸ್ತನು ಅದನ್ನು ಯಾವುದೋ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ಕೃಪೆಯು ಉಂಟಾಗಿ ಆತನ ಆತ್ಮವು ಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗದಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ – **"ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಿರುಗಿಸಿದವನು ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಹು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದವನಾದನೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಿರಿ"**(ಯಾಕೋಬ ೫:೨೦) .

ಹೋ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು, ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮನು ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡು ತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಹ ಸದಸ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನನಷ್ಟಕರ ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಎಷ್ಟೋ ನೋವಿನ ಸಂಗತಿ ! ಇದು ತಿಕ್ಕಾಟದ ಅರ್ಧಬಾಗ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೊಡೆದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಸಭಾ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆಗೆ ನಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರಾಗಿ, ಕಡುವೈರತ್ವದ ಮೂಲಕಾರಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅದು ಸಭೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕರ್ತನ ನಿರ್ಣಯವೆಂಬ ಗೌರವವಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ನಾಟಿಸು ವುದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಸಭೆಯ ಸ್ವರವನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಕೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯತ್ವ ತೋರಲಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ,

ಹೀಗೆ ಪ್ರಭಲವಾಗಿರುವ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರನನ್ನು ತೆಗಳುವುದೂ ಅಥವಾ ಸರಿಪಡಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಸಂಗತಿಯು ತನಗೆ ಅಥವಾ ಸಭೆಗೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರದ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಸಭಾ ಸಮಿತಿಯ ಅವಗಾಹನೆಗೂ ತರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಭೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಗಳು (ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಸಹಾ) ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉಧ್ಭವಿಸದೆ ಅಥವಾ ತಿಳಿಯದೇ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸದೆ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳ ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಟ ಉದ್ಧೇಶಗಳನ್ನು ಪಾರ್ಶ್ವವಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಉಧ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ನಾಲಿಗೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಾವಳಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಅದು ಸುಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನ ಚೈತನ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಉದಾರವಲ್ಲದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ತುಟಿಗಳ ಮತ್ತು ಹೃದಯದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ತುಟಿಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಕೆಟ್ಟದಾದ ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಲವುಬಾರಿ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಗೆ ಈ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕರ್ತನ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿವೆ. ಅವರು ಏಕಾಂತವಾಗಿ, ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸಮಾಲೋವನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಯಾರೊದಿಗೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಹಾನಿಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮನು ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ನಡತೆಗಾಗಿ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾಗಲೀ, ಆತನನ್ನು ನಿಂದಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಆತನನ್ನು/ಆಕೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ ಹೋಗದೆ ತಪ್ಪಿನ ನಿಲುಗಡೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಹಾನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಪ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ನಂತರ ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕರ್ತನ ಮಾತು ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಿರ್ದಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಅಪ್ರೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ದಿವಾದ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾದರೂ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದು; ನಮಗೆ ಕರ್ತನ ಬುದ್ದಿಮಾತುಗಳಿವೆ, ನಾವು ಅವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಕರಣವು ವಿಚಿತ್ರವಾದುದಾದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಬುದ್ದಿವಂತರಿಂದ ಬುದ್ದಿಮಾತುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಕರಣವೆಂಬಂತೆ ನಿಜವಾದ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿತಸ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳದೆ ಪಡೆಯ ಬಹುದು.

ತೊಂದರೆಯು ಕಠಿಣತರವಾದುದಾಗದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನಿಗೆ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಮನವಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಆತನು ಕೇಳಲಿ, ಕೇಳಲು ಅಥವಾ ಶರಣಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಲಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ಹಂತದ ಅಗತ್ಯತೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಕೂಡಲು ಕರೆದವರಿಗೆ ಅವರು ಆರೋಪಿಯ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿಸಿದವರ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿ ಬರುವ ವರೆಗೆ ತೊಂದರೆಯ ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬಾರದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ವರದಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಸಮತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರೊಂದಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಕ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ತೊಂದರೆಯು ಎರಡೂ ಕಡೆಯೂ ಅಥವಾ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಇರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥಾಃ ಹಿತಕರವಾದ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಆರೋಪಿಯು ಸಂಪ್ರಿತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಲೋಚಕರಿಗೆ ಆತನ ಕ್ರಮವು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಆತನು ಬಲುಬೇಗನೇ ಶರಣಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಾತನು ಶರಣಾಗಲೀ, ಆಗದಿರಲಿ ಇಡೀ ಸಂಗತಿಯು ಇನ್ನೂ ಕಟುವಾಗಿ ಖಾಸಗಿಯಾದುದು ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದುದೆನಿಸುವ ವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆಗ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇದು ಖಾಸಗಿ ಸ್ವತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸಂತರುಗಳು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಬಲಹೀನತ್ ಮತ್ತು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡಿ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ಅವರು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನನ್ನೂ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಭಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸಂಗತಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನಿರ್ಣಯದ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನು ತೊರೆಯುವ ಶಿಕ್ಷೆಯು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಕರ್ತನಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಆತ್ಮೀಕತೆಯ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿ ಸಭೆಯ ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ದೋಷಿಯು ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಹಿರಿಯರ ವಿರುದ್ಧ ದೋಷಾರೋಪಣೆ

" ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯನ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ದೂರು ಹೇಳಿದರೆ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿದ್ದ ಹೊರತಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ " (೧ ತಿಮೋ ೫: ೧೯)

ಅಪೋಸ್ತಲನು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ : (೧) ಹಿರಿಯನು ಈಗಾಗಲೇ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಕುಲೀನ ಗುಣನಡತೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸತ್ಯನಿಷ್ಟೆ ಮತ್ತು ದೈವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಸಭೆಯವರಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. (೨) ಅಂಥಾಃ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರಣ ವಿರೋಧಿಯು ಅವರ ಮೇಲೆರಗಲು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಅಂದರೆ, ಮತ್ಸರ, ದ್ವೇಷ, ಹಗೆತನ ಮತ್ತು ಯಾವುದೋ ಕಲಹದ ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಬಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕರ್ತನು ಸಹಾ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ " **ಲೋಕವು ನಿಮ್ಮಮೇಲೆ ದ್ವೇಷಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡಿರಿ, ಅದು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷಮಾದಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ** " (ಯೋಹಾನ ೧೫: ೧೮ ಮತ್ತು ೧ ಯೋಹಾನ ೩:೧೩ ನೋಡಿರಿ) " **ಅವರು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಬೆಲ್ಜಬೂಲನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಆತನ ಮನೆಯವರನ್ನು ಏನೆಂದಾರು?**" (ಮತ್ತಾಯ ೧೦:೨೫) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸಹೋದರನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನೂ ಶಕ್ತನೂ ಆದಷ್ಟೂ ಆತನು ತನ್ನ ಒಡೆಯನ ಪ್ರತಿರೂಪಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಹಿರಿತನದ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಹಿರಿಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಿರುವುದು ನಿಶ್ಚ್ಯಯ – ಸೈತಾನನು ಮತ್ತು ಆತನ ದೂತರುಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ , ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರನ್ನು ಸೈತಾನನು ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಬಹುದು.

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು ಈ ಕಾರಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನಿಗೆ ಖಾತರಿಯಾಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಆತನ ಜೀವಿತವು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡುಬರಬಹುದು. ಕೇಳಿಕೆಯ ಮಾತು ಅಥವಾ ವದಂತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲೇಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಕರ್ತನ ನಿಯಮಗಳ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವ ಯಾವ ಜೊತೆಗಾರನೂ ವದಂತಿಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ ೧೮:೧೫ ನೋಡಿರಿ) ಮತ್ತು ಒಡೆಯನ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಅಪಮಾನಗೊಳಿಸುವವನ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಭರವಸವಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಲೇ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅಪವಾದ ಮಾಡುವವರು ತಕ್ಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿರ ಬೇಕು. ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸಿದರೂ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಸಮಾಲೋಚನೆಯು ವಿಫಲವಾದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂವರನ್ನು ಕರಕೊಂಡುಹೋದಾಗ ಆ ಮೂಲಕ ಅವರು ದುರಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಸಂಗತಿಯು ಇನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತಿಮೋಥೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ಮೂಲಕ ಸಭೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮುಂದೆ ತರಬಹುದು.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಆಪಾದನೆಯು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದ್ದು ಇದು ಯಾವ ಸಹೋದರನಿಗೂ ನಿಖರವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಸವಲತ್ತುಗಳೂ ಹಿರಿಯರಿಗೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಕೇವಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಭೆಯ ಹೊರಗೂ ಉತ್ತಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ನಿಮಿತ್ತ ಆತನ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಪಟ್ಟಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲು ಒಲವು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮಾತುಗಳು ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನ ಅವಕಾಶಗಳು ಇತರರ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಾಕ್ಷಿಗಳೆಂಬ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆಳವಾಗಿ ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರು ಏನನ್ನು ಕೇಳ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಚಾಡಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲೂ ಬಾರದು ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಾರದು. ಇಬ್ಬರಾಗಲೀ, ಮೂವರಾಗಲೀ ಕರ್ತನ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೂರು ಅಥವಾ ಚಾಡಿಯಾಗಿರದೆ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಅಪವಾದವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಭೆಯ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಆಗ ಅದನ್ನು ನಂಬಲಾಗದಿದ್ದಾರೂ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯು ಆಲಿಸುವ ಯೋಗ್ಯ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಪರಸ್ಪರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಆಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ದೈವಿಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿತಸ್ತನು ಪುನಃ ನೀತಿವಂತನಾಗುವಂತೆ ಆತನನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಕತ್ತಲೆಗೆ ದೊಬ್ಬದಂದಂತಾಃ ಮಾತುಗಳಿರುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಪ್ರಸಂಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದ ಕರೆ

ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕರ್ತನ ಕರೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಮುಂದಿನ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಯಾಕೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ಸೇವೆಯ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಹತೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಡಲು ಸದಾ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕರೆಯ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅದು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಊಹೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರೀತರಾದಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ (ಬಹುಶಃ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವ ಮೊದಲೇ) ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಯ ಆದರ್ಶವು ಅವರ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರದ ಸಭೆಯ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಆತನ ಕುಟುಂಬದವರು ಹಾಜರಾದ ಪ್ರಸಂಗಿಯ ಕೂಟವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಸುವ ಅಂಗವು ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು – ನಾನು ಆ ನಿಲುವಂಗಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಗೌರವ, ಬಿರುದು ಮತ್ತು ಸಂಬಳವನ್ನು ಅದು ಎರಡನೆಯ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ಧರ್ಜೆಯದಾದರೂ ಅಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಎಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಾದ ಸ್ವಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಆತನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳು ಯಾವ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಹೊಂದಿರದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಂತೆ ತನಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೆನಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಅಂಥಾಃ ಎಷ್ಟೊ ಮಂದಿಗೆ ಕೃಪೆತೋರಿಸಿ ತನ್ನ ಉದ್ಧೇಶಗಳಿಗೆ ಬಳಿಸಿಕೊಂಡಿರ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಆತನು ಅವರ ಅಭಿಲಾಶೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆಯದೆ ಇದ್ದರೂ ತಮಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವ ಕರೆ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ .

ಈಗಾಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವಂತೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸಲು ಕರೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅವರ ಅಭಿಲಾಶೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾದುದಲ್ಲ. ಆದರೆ **" ನೀವಾದರೋ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಕರೆದು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದಾತನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವವರಾಗುವಂತೆ ದೇವರಾದುಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವೂ ರಾಜವಂಶಸ್ಥರಾದ ಯಾಜಕರೂ ಮೀಸಲಾದ ಜನವೂ ದೇವರ ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ"** (೧ ಪೇತ್ರ ೨:೯) ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕನುಸಾರ. ಈ ಕರೆಯು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು, ಬಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು, ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವವರು, ಬಡವರು, ಶ್ರೀಮಂತರು, ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು – ಕಪ್ಪು, ಕಂದು, ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಬಿಳಿ ವರ್ಣದವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯ. ಇದಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಾದೇಶದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆಯೋ? **" ಆತನು ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ** (ಕೀ ೪೦:೩) **" ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕರ್ತನ ಕೃಪಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ"** (ಕೀ ೧೦೭:೪೩).

ಕರ್ತನು ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಆತನು ತನ್ನ ಜನರು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವವರೆಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ದೇಹದ ವಿವಿಧ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಚಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಒಂದು ಸೇವೆಗೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಸೇವೆಗೆ **'ಅವರವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ"** (ಮತ್ತಾಯ ೨೫:೧೫ ನೋಡಿರಿ) ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆದರೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೋಧಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆತನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಶಿರಸ್ಸೆಂದು, ನಾಯಕನೆಂದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳ ಸಹೋದರರ ಪರ ವಹಿಸದೇ ಇರುವುದು ಸಭೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಗಳ ಕೊರತೆಯಾಗಿದ್ದು ಅಂಥಾಃ ಸಭೆಯ ಆತ್ಮೀಕ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗೂ ಸ್ವಯಂ ಸ್ಥಾಪಿತ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳ ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ತನ ನಿಯಮವು " ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತಗ್ಗಿಸಲ್ಪಡುವನು ; ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲ್ಪಡುವನು" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಭೆಯು ಈ ನಿಯಮವನ್ನು , ಆತ್ಮನ ಈ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಕರ್ತನನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ತಿಳಿಯ ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಕರ್ತನ ಪದ್ದತಿಯು ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವದಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರು ವವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದು **–"ಸ್ವಲ್ಪವಾದುದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾದವನು ಬಹಳವಾದದ್ದರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗುವನು"** (ಲೂಕ ೧೬:೧೦) **" "ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿದ್ದಿ, ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ; ನಿನ್ನ ದಣಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರು"** (ಮತ್ತಾಯ ೨೫: ೨೧, ೨೩). ಗೌರವದ ಏಣಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಇಚ್ಚೆಯುಳ್ಳವರು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಕರ್ತನ, ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರ ನಮ್ರ ಸೇವೆಯ ಅವಕಾಶಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಉದಾಸೀನ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಷ್ಟೆಯುಳ್ಳವರು ಯಾವುದೇ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕರ್ತನು ಅವಕಾಶಗಳ ದ್ವಾರವನ್ನೇ ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮತದಾನ ನೀಡುವಾಗ, ಸಭೆಯೆಂಬ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ ಮೇಲಿನಿಂದ ಆದರ್ಶವಾಗಿರುವ ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಜಾಗಾರೂಕತೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

ಸ್ವಯಂ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುವ ಸಹೋದರನನ್ನು ಆತನು ಎಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಕಡಿಮೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೂ ನಮ್ರನಾಗಿರುವ ಸಹೋದರನನ್ನು ಹಿರಿಯನನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗದರಿಕೆಯು ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಆಳುವ ಕಾರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳದೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಮರ್ಥನಾದ ಹಿರಿಯನು ಸ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹುಮ್ಮನಸ್ಸಿನ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುವಾಗ, ತಾನು ಸಭೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವನು, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ಎಂಬ ಒಲವು ತೋರುವಾಗ, ಬೋಧಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಸಭೆಯ ಮೂಲಕವಲ್ಲ ದೈವಿಕವಾಗಿಯೇ ತನಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೀಡುವಾಗ ಆತನನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಆತನು ಈ ಗದರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೆಡುಕನ ಬಲೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು ಸಾಧುವೂ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ.

ಇತರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಂತೆ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯಾಗಬಾರದು. ಆದರೆ ಇದು ಕರ್ತನನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹು ದೀನರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನೂ ಸೇವಿಸುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥವಾದ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯು ಸೈತಾನನ ಪತನಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲೆವು – ದೇವರ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಶತ್ರುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ನೀತಿಕೃತ್ಯಗಳ ವಿರೋಧಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ದೊಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟನು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ " ನಾನು ದೇವರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತೇನೆ" (ನಾನು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ) ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ. ಮಹೋನ್ನತನಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಅರಸನಾಗಿ, ದೇವರ ಹುದ್ದೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ದೈವಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಸಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿ, ದೇವರ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರುವನೋ ಆತನು ದೇವರ ಅನನುಮೋದನೆ ಮತ್ತು ಅನುಪಾತಿಕವಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಪರಾಧೀನತೆ ಹೊಂದುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಅಂತವರ ಪ್ರಭಾವವು ಸೈತಾನನದಂತೆ ಹಾನಿಕರವಾದುದು. ಸೈತಾನನು ಅಸುರಕ್ಷವಾದ ಬೋಧಕನಾಗಿರುವಂತೆ ಆತನ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕತ್ತಲೆಯೆಡೆಗೆ ನಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದರ ದೂತರಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾವುದೇ ಸಹೋದರನಿಗೆ ನೇಮಕವಾದ ಯಾವುದೇ ದ್ವಾರವೂ ತೆರೆದಿಲ್ಲವಾದರೂ ತನಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಸ್ತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವ ಕರೆ ಉಂಟೆಂದು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಆತನು ಸಭೆಯ ಅವಿರೋಧವಾದ ಕೋರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಒಲವು ತೋರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಿರಿಯ ಅಥವಾ ನಾಯಕ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಮತಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆ ಸಹೋದರನು ಪ್ರಕರಣದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆತನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾದ ಸ್ವಯಂ ಬಯಕೆಯ ಹುಮ್ಮನಸ್ಸಿದೆ ಮತ್ತು ಆತನು ಸಭೆಯ ಯಾವ ಸೇವೆಗೂ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನೆಯಲ್ಲೂ ಪ್ರಥಮ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ; ಈಗಾಗಲೇ ಸಲಹೆ ನೀಡಿರುವಂತೆ ವರ್ಷದ ಅಥವಾ ಕಾಲು ವರ್ಷದ ಪ್ರಥಮ ಭಾನುವಾರವು ಸುಲಭವಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸರಿಯಾದ ದಿನವಾಗಿದೆ.

“ಆಳಲಾಗದವರನ್ನು (ಪುಂಡಾಟ ಮಾಡುವವರನ್ನು) ಎಚ್ಚರಿಸಿ”

“ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿರಿ, ಮನಗುಂದಿದವರನ್ನು ಧೈರ್ಯಪಡಿಸಿರಿ, ಬಲಹೀನರಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ದೀರ್ಘಶಾಂತರಾಗಿರಿ . ಯಾರೂ ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ; ಯಾವಾಗಲೂ ನೀವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿರಿ (೧ ಥೆಸ ೦೫: ೧೪,೧೫).

ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಹಿರಿಯರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಗೆ. ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯು ಕರ್ತನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಅತನ ಮುಂದೆ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವನ್ನು ಇದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕನುಸಾರ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಐಹಿಕ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಲೋಕದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ಅರೈಕೆಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ದೇವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಂಥಾಃ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸ್ವಭಾವಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿಶೇಷ ಪರಿಗಣನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಕಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸುವುದು ನಮಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾನಿಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಲಹೀನತೆ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಪಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಕಟ್ಟಾಗಿ ಬಹುಶಃ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನ್ಯೂನತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುರುಡಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥಾಃ ಟೀಕೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಪರಕೀಯವಾಗಿದೆ.

ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಿಂದ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಆತ್ಮನಿಂದ, ನಮ್ರತೆಯ ಆತ್ಮನಿಂದ, ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವರಿಗೆ ಇವನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಾರೆ : ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ನೆಪಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಭತ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ನಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಉತ್ಸಾಹವು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಸಹೋದರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು – ಕಲಹದಿಂದಲ್ಲ, ಕಚ್ಚಾಟದಿಂದಲ್ಲ, ವಾದವಿವಾದಗಳಿಂದಲ್ಲ, ಗದರಿಸುವುದರಿಂದಲ್ಲ, ತಪ್ಪು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದಲ್ಲ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದರಿಂದಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸೌಮ್ಯತೆ, ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವ, , ದೀರ್ಘ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ. ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಲಹೀನತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭತ್ಯ ನೀಡುವಂತೆ ಇದು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಇದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆಳಲಾಗದವರನ್ನು (ಪುಂಡರನ್ನು) ಅವರ ತಪ್ಪುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಬಾರದು, ಬೆಂಬಲಿಸಲೂ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲೂ ಬಾರದು ; ಆತನ ಕರುಣೆಯಿಂದ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೇವರು ಕ್ರಮದ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನಾವು ಆತನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆತನ ಕ್ರಮದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಬೇಕು. ದೈವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ದೂರವಾಗುವುದು ಅನಾಯಕತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದಲ್ಲವೆಂದು

ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು ; ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜನರು ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಅನಾಯಕತ್ವವು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟದಾದ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡಕೊಂಡಿರುವ ದೇವಜನರು ತಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ; ದೇವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಒಳಪಡುವಂತೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ – ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಒಳಪಡ ಬೇಕಾದ ಯಾವ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಾದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು, ಅವರು ಗಮನಿಸುವ, ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಶರಣಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. – ಹೌದು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವೆಂಬ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಸಮಾಧಾನದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅತಿಕ್ರಮಿಸದೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕಾಗುವುದು.

ಆಳಲಾಗದವರನ್ನು ಅಥವಾ ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದವರನ್ನು ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿಯು ಬಗ್ಗೆ ಬಹುಶಃ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೂರಲಾಗದು. ಅನೇಕರು ಅಕ್ರಮವಾಗಿಯೇ ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಂತೆ ಇರಲಿ ಒಲವು ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಕ್ರಮವು ಅವರ ಬಲಹೀನತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಹೇಗೂ ಇದರಿಂದ ದೇವರ ಸಭೆಗೆ ಹಾನಿಯಾಗದಂತೆ, ಅದರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ, ಅದರ ಸತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನ ಜನರು ಇಂಥಾಃ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿದ್ದು ಅಕ್ರಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನರಾಗಿ ಕಂಡುಬರಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ. ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೇ ದೃಢವಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯು ಪರಲೋಕದ ಪ್ರಥಮ ನಿಯಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪರಲೋಕದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ಇದು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರಬೇಕು. ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು ದೇವರ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟುಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪಾಪವೆನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಸಹವಾಸ ಹೊಂದಿದ ಸಭೆಯವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎಚ್ಚರಿಕೆನೀಡುವುದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ

ಈ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇಂಥಾಃ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ, ಸಹಯಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ನಾಜೂಕಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದು ಗಮನೀಯವಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯುಂಟು. ಸಭೆಯವರು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರೀಯೆಯು ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರನ್ನು ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ರಚಿಸುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೂಟ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬುದ್ದಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ದೃಡತೆಯಿಂದ ಆ ಕೂಟಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಜರಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆಳಲಾಗದವರನ್ನು (ಪುಂಡರನ್ನು) ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು ಇವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದುವೇ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಅಲೋಚನೆಯೂ ಆಗಿದ್ದು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ : –

“ಯಾರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಕರ್ತನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯಸ್ತರಾಗಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅವರ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ” (೧ ಥೆಸ ೫: ೧೨–೧೩)

ದೇವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅದನ್ನು ಸಭಾ ಹಿರಿಯರ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ ; ಅನನುಭವಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಇವರುಗಳು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಪ್ರೀತಿ ,ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಧುತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆಯ ವರಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ಸಹೋದರರುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. “ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿರಲಿ” ಎಂದೆನ್ನುವ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಬುದ್ದಿಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಹಿರಿಯರುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ , ಅವರು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿರುವರು ಮತ್ತು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದನ್ನು, ಎಚ್ಚರಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಪ್ರಯತಿಸಲಾರರು ಎಂದು ದೇಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ದೇವಜನರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಾರದು ; ಸಭೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಸಹವಾಸದಿಂದ, ಕೂಟದ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರೀಯೆಯು ಬಹಳಷ್ಟು ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾದ ಅನೇಕ ಹಂತಗಳ ನಂತರ ಅಂದರೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಅನ್ಯೂನತೆಗೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ತೀವ್ರತರ ಗಂಡಾಂತರವುಂಟಾದಾಗ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ – ಸಭೆಯು ತಾವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿದಿಗಳು ಸಭೆಯ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವರಲ್ಲದೆ, ಆಳಲಾಗದವರ ವಿಷಯವು ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವೆಂಬಂತೆ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗುವವರೆಗೆ ತಾವೇ ಸೂಕ್ತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ನೋಡಬೇಕು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗದರಿಕೆಯು ಬಲು ಅಪರೂಪವಾಗಿದೆ

ಈ ಎಚ್ಚರಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಬುದ್ದಿಹೇಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಸಭೆಯವರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು ತಿಮೋಥೆಯನಿಗೆ “ **ಪಾಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆಯೇ ಗದರಿಸು ; ಇವರಿಂದ ಮಿಕ್ಕಾದವರಿಗೂ ಭಯವುಂಟಾಗುವುದು**” (೧ ತಿಮೋ ೫:೨೦) ಎಂಬ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾಃ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗದರಿಕೆಯು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಗುರುತರದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕ್ರಮದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿದರೂ ಹಿರಿಯರು ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಪರಿಗಣಿಸುವಂತೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ ಅವರು ಖಾಸಗಿಯಾದ ಮಾತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಬೈಗಳಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬೈಗಳವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚೂರುಮಾಡ ಬಹುದು, ಹಾನಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಾನಿಗಳಿಸುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಗತ್ಯ. ಪ್ರೀತಿಯು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೇ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನು ತೀವ್ರತರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಗದರಿಸಲೇ

ಬೇಕು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ತಪ್ಪಿತಸ್ತನು ಇದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ಧೇಶದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಆತನನ್ನು ಜಿಗುಪ್ಸೆಗೊಳಿಸು ದೂರೀಕರಿಸುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸಭೆಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವವರೆಗೆ ಬೈಯ್ಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಿರಿಯನದಲ್ಲ. ಸಭೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ತಪ್ಪಿತಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ತನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಮೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿ, ಅವುಗಳು ವಿಫಲವಾದ ನಂತರವೇ ಈ ಮಟ್ಟದ ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾವೀಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯು ಕರ್ತನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಒಟ್ಟಾರೆ ಆತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರುಗಳು ಕೇವಲ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ಇದು ಕರ್ತನ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಸಭೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಚಾರಧಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥಾಃ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು, ಹಿರಿಯರಲ್ಲ, ಅಂತಿಮವಾದ ನ್ಯಾಯ ಸಭೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಿರಿಯರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸದಾ ಸಭೆಯು ಪುನರ್ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತದ ಅನ್ಯೂನ್ಯ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಬೇಕಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಈ ಹಂತವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ, ನಾವು ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿಂತು ಸಭೆಯು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಹಿರಿಯರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿದವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೂಟದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲು ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಹೊರಹಾಕಲು ಸಭೆಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಹೋದರ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ಅಥವಾ ಇಡೀ ಸಭೆಯೆಂಬ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮನನೋಯಿಸಿದ ಸಹೋದರನು ಹಿಂತುರಿಗಿ ಬಂದು " ನಾನು ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದುದನ್ನೇಮಾಡಲು ಶ್ರಮ ಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ" ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ದೇವರು ಎಲ್ಲರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ದೇವರಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕುವ, ಕೊಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕಡಿದು ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರ ವಿರುವುದಿಲ್ಲ. " **ಮರಣಕರವಾದ ಪಾಪವುಂಟು ; ಈ ಪಾಪದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ**" (೧ ಯೋಹಾ ೫:೧೬) ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂಥಾಃ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಪಾಪವು ಎರಡನೆಯ ಮರಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಿರ್ಣಯಿಸ ಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಓದಲಾರೆವು. ಆದರೆ ಅವರು ಮರಣಕರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಎಸಗಿದಲ್ಲಿ – ಅವರು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕವಾದ ಸಂಧಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾದ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಅನೈತಿಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೈಹಿಕ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ನಡೆಯಲು ಹಿಂತಿರುಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಬಾಹ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತೊಳೆದ ಹಂದಿ ಮರಿಯು ಪುನಃ ಕೆಸರಿನ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹಾರುವಂತೆ ಇದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುದೇನೆಂದರೆ :–

"ಒಂದು ಸಾರಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಪರಲೋಕದಿಂದಾದ ದಾನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ವರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಶ್ರೇಷ್ಟತೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಣ ಯುಗದ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದವರು ಭ್ರಷ್ಟರಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಮಾನಸಾಂತರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರ ಮಗನನ್ನು ಪುನಃ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕುವವರೂ, ಆತನನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಅವಮಾನ ಪಡಿಸುವವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" (ಇಬ್ರಿಯ :೪–೬)

"ಯಾಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಬೇಕೆಂದು ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನಾವ ಯಜ್ಞವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ; ಅತ್ಯಂತ ಭಯದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪೂ ದೇವರ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ದಹಿಸುವ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯೂ ಇವೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವುವು. ಮೋಶೆಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂವರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಆಗುತ್ತದಷ್ಟೆ ; ಯಾವನು ದೇವಕುಮಾರನನ್ನು ತುಳಿದು ಒಡಂಭಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದಂಥ ತನ್ನನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿದಂಥ ರಕ್ತವನ್ನು ಅಶುದ್ಧವೆಂದೆಣಿಸಿ ದೇವರ ಕೃಪಾವರವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಕ್ರೂರವಾದ ದಂಡನೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿರಿ. ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ, ನಾನೇ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವನೆಂದು ಹೇಳಿದಾತನನ್ನು ಬಲ್ಲೆವು ; ಇದಲ್ಲದೆ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಜನರ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿಯದೆ. ಜೀವ ಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದು ಭಯಂಕರವಾದದ್ದು" (ಇಬ್ರಿಯ ೧೦:೨೬-೩೧)

ಅಪೋಸ್ತಲನು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಂಥಾಃ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಅಂದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಉಣ್ಣುವುದೂ ಕುಡಿಯುವುದು, ಅವರನ್ನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು, ಅವರಿಗೆ ಶುಭಕೋರುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ –

" ಕ್ರಿಸ್ತನ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದೆ ಅದನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನಿಗೆ ದೇವರ ಅನ್ಯೂನತೆ ಇಲ್ಲ. ಆ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನ ಅನ್ಯೂನತೆ ಉಂಟು. ಈ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಒಪ್ಪದಿರುವ ದಿರುವ ಯಾವನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ಅವನಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿರಿ. ಅವನಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ಅವನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ"
(೨ ಯೋಹಾನ ೯-೧೧)

ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಂಥವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವವರು ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಶುಭಕೋರುವವರು ದೇವರ ಶತ್ರುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪಾಲುದಾರರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುವುದು.

ಆದರೆ, ' ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವ' ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಶತ್ರುವೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಅವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ ಸಹೋದರ/ರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ –

" ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಯಾವನಾದರು ಒಳಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಗುರುತು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಅವನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಡಿರಿ. ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ವೈರಿಯೆಂದು ಎಣಿಸದೆ ಸಹೋದರನೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿರಿ" (೨ ಥೆಸ ೩:೧೪-೧೫)

ಇಂಥಾಃ ಪ್ರಕರಣವು ಸಹೋದರನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕರ್ತನ ವಕ್ತಾರರಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಹಾಕಿರುವ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮುಕ್ತವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ ; ಸರಿಯಾದ ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಥಾಃ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿರೋಧವನ್ನು ಸಭೆಯು ತೆಗಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆ ಸಹೋದರನು ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ, ಆತನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಕರ್ತನಿಂದ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಪಷ್ಠವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆತನು ಬಹಳ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆತನು ವಿವೇಚನಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ ಆತನನ್ನು ಇತರ ಸಹೋದರರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಆದರೂ ಸಹೋದರರು ಆತನನ್ನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ಕಾಣದಂತೆ

ವಾರೆಯಾಗಿ ಹೋಗದೆ, ಆತನನ್ನು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆಯು ಕೇವಲ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ಯಾವುದಾದರು ವಿಶೇಷ ಸೌಹಾರ್ದ ಸಹವಾಸಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಇವು **"ಅವನು ನಿನಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಂತೆಯೂ ಭ್ರಷ್ಟನಂತೆಯೂ ಇರಲಿ"** (ಮತ್ತಾಯ ೧೮:೧೭) ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಧ್ವನಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಾಗಲೀ, ಭ್ರಷ್ಟನಿಗಾಗಲೀ ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಲೀ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದಾಗಲೀ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರದೆ, ಕೇವಲ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಹೋದರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು ಅಥವಾ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬಯಸಬಾರದು, ಅಥವಾ ನೂತನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಬಾರದು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನೆಯವರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಸದಾ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಸಹೋದರನು ತಾನು ತನ್ನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಕುಟುಂಬ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗ ಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ತನಕ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾರ್ಧಿಕತೆ, ನಿಷ್ಕಪಟತೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರತ್ವಇವುಗಳು ಕರ್ತನ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಲಹೆ ಇದರಲ್ಲಿದೆ.

"ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿರಿ"

ನಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ನಾವು ಸಭೆಯು ದುರಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಮರ್ತ್ಯ ದೇಹವು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾರೆವೆಂದು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತಿಳು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ದುರ್ಬಲ ದೇಹವಿರುವಂತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸು ಸಹಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾಃ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರವರ ಬಲಹೀನತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಹಾನುಭೂತಿ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟು. ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಅದ್ಭುತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲೂ ಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳಷ್ಟು ದುರ್ಭಲವಾಗಿದ್ದು ಅವರು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದ, ಅಗಲ, ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಆಳವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾರರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ದೇವರು ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಕೇವಲ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಲವುಳ್ಳವರನ್ನು, ಸಧೃಢರಾದವರನ್ನು, ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬಯಸಿದಿರುವಂತೆ ಆತನು ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲವುಳ್ಳವರನ್ನು, ಸದೃಢರಾದವರನ್ನು, ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಲು, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಶಕ್ತರಾದವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಯಸುವಾತನಲ್ಲ. ಆತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಹರಾದವರು ಇರುವರಾದರೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದುರ್ಭಲ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಇದ್ದು ಅಂಥವರು ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಸರಾಸರಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ತಲುಪಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು? ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹಿರಿಯರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ಥುತಿಪಡಿಸುವಾಗ, ಮತ್ತು ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದೈವಿಕ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮಟ್ಟದ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನು, ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಂಥಾಃ ದೌರ್ಬಲ್ಯವುಳ್ಳವರು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಬಾರದು.

ನಾವು ‘ Comfort the fainthearted’ ಎಂಬ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಓದಿದರೂ ಅರ್ಥವು ಬದಲಾಗದು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗೆ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟ ಸ್ವಭಾವದ ಕೊರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಹೃದಯವು ದೇಹದ ಇನ್ನಿತರರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇರಲಾರದು. –“ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಳ್ಳಿರಿ” ಅಥವಾ “ವಿಶ್ವಾಸದ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ” - ಕರ್ತನು ಹೇಗೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಇರುವ ಅವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು, ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಸಹೋದರರು ಸಹಾ ಜಯಿಸುವವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ.

ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ನಿರ್ಣಯವು ಅವರ ಹೃದಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದುರ್ಬಲ ಅಥವಾ ಬಲಹೀನ ಹೃದಯಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾದ ವಿಮೋಚನೆನಾ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಆ ವಿಮೋಚಕನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದರ ಮೂಲಕ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ನೀತಿವಂತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾಗಲೀ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಮನಃಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು ; ಆದರೆ ಅವರು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ವಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾರರು ಅಥವಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು ಮತ್ತು ಇತರರಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾರರು ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ಕರ್ತನ ಸನ್ನಿದಿಗೆ ಅವರ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಾಗಬಾರದು. ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಸಮರ್ಪಣೆಗೆ, ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರ ಕೈಲಾದುದನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದು, ಆತನ ಫಲಗಳನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ತ್ಯಾಗದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸೂಕ್ತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ನೂತನ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವರು – ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಶಕ್ತಿಯು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ ಬಲಹೀನರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ”

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ಬಲಹೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇದು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಬಲಹೀನರಾಗಿರುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಲಹೀನರಾಗಿರುವುದು – ಮಾನವ ಶರೀರ ರಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮೀಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡುವವರು. ಇಂಥವರನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ತ್ಯಜಿಸಲಾಗದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ದೇವರು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಕೃಪಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರು ಎಂದು ಗಣಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು – ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಲಹೀನರಾದಾಗ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆತನ ಬಲದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಆತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಬಲಹೀನತೆ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಯ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ **“ನನ್ನ ಕೃಪೆಯೇ ನಿನಗೆ ಸಾಕು,ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಲವು ಪೂರ್ಣಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ”** (೨ ಕೊರಿ ೧೨:೯) ಎಂಬ ಆತನ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ನೆರವೇರುವುವು. ಈ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಬೆಂಬಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಾದರೂ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ

ಅವರು ಸಭೆಯ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ಅದರಂತೆ ಕರ್ತನದೂ ಸಹಾ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ದೇಹದ ವಿವಿಧ ಅಂಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಪಾಲಕರು ಮತ್ತು ಬೋಧಕರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ "ಸಹಾಯಗಳ"ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ (೧ ಕೊರಿ ೧೨:೨೮ ನೋಡಿರಿ). ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವು ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ ಅಂಥಾಃ ಸಹಾಯ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಿರುವ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡು ವುದು, ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುವುದು, ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನೆಯವರಿಗೆ.

"ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಿ"

ಈ ಬುದ್ಧಿಮಾತುಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹನೆಯಿಂದಿದ್ದು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ತಾವು ಸರಿಯಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಭವ್ಯ ಕೃಪೆಯಾದ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಾಳ್ಮೆಯು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಾಗಿದ್ದು ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಇರುವವರೆಡೆಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಚಲಾವಣಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ನಮ್ಮ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳಿತು. ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ನರಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುವಾಗ ಇದನ್ನೇ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಪತನದ ಕಥೆಯನ್ನು ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾನಿಗೊಳಗಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಪಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ತಾಳ್ಮೆ, ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವ ಆತನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಮಾಡಿದ ಹಂಚಿಕೆ, ತನ್ನ ಸಭೆಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಭೀಕರವಾದ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣವೆಂಬ ಕೆಸರಿನ ಗುಂಡಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಲೋಕದ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ವಿರೋಧಿಯ ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡಬಹುದು – **"ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ದೇವರು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಂಕುಮಾಡಿದ್ದಾನೆ"** (೨ ಕೊರಿ ೪:೪).

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂಥಾಃ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ನಮಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ನೀಡಲೇ ಬೇಕು! ನಮಗೆ ಪ್ರಪಂಚದವರೊಟ್ಟಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದವರಾಗಿರದೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಆತನ ಕ್ಷಮಾಪಣಾ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾದವರು, ಆತನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಮತ್ತು ಈಗ ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುವವರು ಇವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾಳ್ಮೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ , ದೇವರ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಶಾಂತಿಯ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿರಬೇಕು? ನಿಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಇವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ತೋರಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೂ, ಪ್ರಭುವೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಅಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಸ್ತುತ ದುರವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನತೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ, ಮತ್ತು ಲೋಕದವರೊಡನೆ, ದೇಹ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಿಯೊಡನೆ ಕಾದಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಅತಿಶಯವಾದ ತಾಳ್ಮೆಯು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯುವದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

" ಯಾರೂ ಕೇಡಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ"

ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಬುದ್ದಿವಾದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯಂತಿದ್ದು ಇಡೀ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಜನರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಹೋದರ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಹೊರಗಿನವರ ಮೇಲೆ ಹಗೆತನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ಅಥವಾ ಕೇಡಿಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡ ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೂ ಬೇರೆಯವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವವರಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಬಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುವುದು ಸಭೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. " ಯಾರೂ ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ" ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಇಂಥಾಃ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಾಗ ಆ ಕಡೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುವುದು. ಆದುದರಿಂದ, ಇಂಥಾಃ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉಂಟಾಗುವಾಗ, ಇಂಥಾಃ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯು ಉಪಕ್ರಮಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಗೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಾದ ನೀಡುವುದು ; ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೇಳದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಭೆ ಮುಂತಾದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಸಭಾ ನಿಯೋಗವು ಅಂಥಾಃ ಅಕ್ರಮವಾದ ಸಂಗತಿಯ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರುಣಾಪೂರಿತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕದಂತೆ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಒಳ್ಳೆಯ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಗತಿಯ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಸಂಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ದೇವ ಜನರ ಸಭೆಯವರಾಗಿಯೂ ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅಪೋಸ್ತಲರು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವಂತೆ ನಾವು ಸರ್ವದಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಿಸ ಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಸ್ಪರರ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಶಿರಸ್ಸಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಆತನ ರಾಜ್ಯದ ಸಹವಾರಸುದಾರರಾಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

"ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಚಿಂತಕರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂತಲೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೇರೇಪಿಸೋಣ" (ಇಬ್ರಿ ೧೦:೨೪)

ಇಲ್ಲಿ ಎಂಥಾಃ ಪ್ರೀತಿಮಯ, ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾದ ಅಲೋಚನೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ! ಇತರರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗಾರರ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವರನ್ನು ಅಧೈರ್ಯಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯವರು ಇದರ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದುದನ್ನು ಅಂದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ, ಸಿಟ್ಟನೆಬ್ಬಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅದನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯಾಕಾಗಬಾರದು? ಲೋಕದ ಸಮಗ್ರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು, ದೇಹ ಮತ್ತು ಸೈತಾನನು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು, ಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಅಸೂಯೆ, ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಅಲೋಚನೆ, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಪಿಸುವುದಲ್ಲವೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ನೂತ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರೆಡೆಗೆ ಅಂಥಾಃ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಿಂದ ದೂರವುಳಿದು, ವಿರುದ್ಧ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡ ಬಾರದು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ದಿಮಾತುಗಳಂತೆ ಸಮಂಜಸವೂ ಲಾಭದಾಯಕವೂ ಆಗಿದೆ.

“ನಮ್ಮನ್ನು ಸಭೆಯಾಗಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು”

ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೆಲವರು ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಚ್ಚರಿಸೋಣ. ಕರ್ತನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯ ದಿನವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾಡಿರಿ (ಇಬ್ರಿಯ ೧೦:೨೫)

ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದ ಕರ್ತನ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯು ಆತನ ಮಾತುಗಳಾದ **“ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡುವೆ ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ”** (ಮತ್ತಾಯ ೧೮:೨೦) ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿಬರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಪರಸ್ಪರ ಆತ್ಮೀಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು– ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕರ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು ಅಥವಾ ಪ್ರಚೋದಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಹೋದರತ್ವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ಹಾಗು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚಾದ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಡಲು ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅವಕಾಶಗಳು ಒದಗಿಬರುತ್ತವೆ. – **“ಒಬ್ಬನು ತಾನು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದರೆ ಅವನು ಸುಳ್ಳುಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಕಂಡಿರುವ ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದವನು ತಾನು ಕಾಣದಿರುವ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಾರನು”** (೧ ಯೋಹಾ ೪:೨೦). ನಾನು ದೇವರೊದಿಗಿರಲು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹವಾಸವನ್ನು , ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೊಡಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಾತನು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ, ಆತನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಪಡದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆತನು ಸಹಾ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವಜೀವಿಯೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಡನಾಡಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಅನುಭವವು “ Birds of a feather flock to gether” ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲ ಗಾದೆಯ ಸತ್ಯಾನುಭವವು ನಮಗಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಯಸಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚದೇ ಹೋದರೆ, ಇಂಥಾಃ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಸೂಚನೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಖಚಿತ. ಪಾಕೃತಿಕ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಅಥವಾ ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಮಹಾ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಲೌಕಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳು ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅನಂದಾನುಭವಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಸಾಂಗತ್ಯ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ನವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುವುದರಿಂದ ಸಂಗತ್ಯದ ನಮ್ಮ ಹಸಿವು ಬತ್ತಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನೂತನ ನಾಲೆಯಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಈ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಹಾಗೂ ನರಳುವಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆ, ದೇವರ ವಿಮೋಚನಾ ದಾಖಲೆ ಮತ್ತು ನರಳವವರ ಬಿಡುಗಡೆ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮಹಾ ಕರೆ, ನಮ್ಮ ಬಿಡುಗಡೆಯು ಸಮೀಪವಾಗಿಯೇ ಅದೆ ಎಂಬುದುಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ವೇಶಣೆಯ ವಿಚಾರವಿನಿಮಯದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಪಡುವಿಕೆಯ ಅದ್ಭುತ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲೋಚಿಸಲು. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು, ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಇದು ಎಂಥಾಃ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ!

ಯಾವನು ಇಂಥಾಃ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನು ಆತ್ಮೀಕವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಆತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಕ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತೃಪ್ತಿ ಎಂಬ ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಇವು ಆತನಿಗೆ "ನಾನು ಇತರ ಹಿಂಬಾಲಕರೊಡನೆ ಕಲಿಯಲು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ; ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕರ್ತನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ, ಆಳವಾದ ಆತ್ಮೀಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಆತನನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ ಇಂಥಾಃ ಆತ್ಮೀಕ ಅಹಂಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಹೋದರರುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೆಂದು, ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಮಾಮೂಲು ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಆತನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ತಮಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇಕಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನೆ ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾಃ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಶಿರ್ವಾದವಾಗಲೀ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ರತೆಯುಳ್ಳವರು ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಅವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು **"ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಿರಿ"** ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೃದಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಾವು ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬರಬೇಕೆಂಬ ದೇವರ ಅಪ್ಪಣೆಯೇ ಸಾಕು. ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರಾಗಲೀ, ಮೂವರಾಗಲೀ ಈ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರಿಗೆ ಆತನು ವಿಶೇಷವಾದ ವಾಗ್ದಾನವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಭೆಯು ಆತನ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೋಡನೆಯೂ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಹಂತವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಆತ್ಮನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತೊಂದರೆಯು ಕೇವಲ ಆತ್ಮೀಕ ಅಹಂ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಗಿ ದೇವರ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ ತೋರಿ. ಮಾನವ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ದೇವರ ಅಲೋಚನೆಗಳೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಲವು ತೋರುವುದು. ಇವು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮತ್ತು ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಮತ್ತು ದೇವ ಜನರ ಅನುಭವಗಳು ಇಂಥಾಃ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ನಾವು ಕೇವಲ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹಂಬಲಿಸಿ ಜನಪ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಾಗದೆ "ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಾಗಲೀ ಮೂವರಾಗಲೀ . . . " ಎಂಬ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕವಾದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದ ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಸಭೆಗಳು ಲೌಕಿಕವಾಗಿರಬಾರದು, ದೇವಜನರು ಮಾತ್ರವೇ ಕೂಡಿಬರಬೇಕು, ಕ್ರೈಸ್ತ ಕೂಟಗಳು ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಅರಿತವರ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿಕೊಂಡವರ ಕೂಟವಾಗಿರ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಾಗಲೀ, ಅಪೋಸ್ತಲನಾಗಲೀ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಿನ್ನವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರನ್ನು ಇಂಥಾಃ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಬಾರದು. "ನೀವು ಈ ಲೋಕದವರಲ್ಲ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರು ಸಹಾ ನಿಮ್ಮವರಲ್ಲ. ಸಂಗೀತಗಳ ಮೂಲಕ, ಇನ್ನಿತರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೇ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತನವು ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತನವನ್ನು ಸಂಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಬಯಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೂಟದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಬಲು ಬೇಗ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಜವಾದ ಉದ್ಧೇಶವನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ :–

"ಪ್ರೀಯರೇ, ನೀವಾದರೋ ನಿಮಗಿರುವ ಅತಿಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಆಧಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿತ್ಯಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ" (ಯೂದ : ೨೦)

" ನೀವು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಬ್ಬರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೊಬ್ಬರು ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರ್ರಿ (೧ ಥೆಸ ೫ : ೧೧)

" ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೆಲವರು ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ಎಚ್ಚರಿಸೋಣ " (ಇಬ್ರಿಯ ೧೦:೨೫)

ಕೆಟ್ಟವುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಲವು ತೋರುವ ಹಿಂಡು ಇಚ್ಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇರಲಿ : ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ತೋರುವವರ ಹಿಂಡು ಅಂಥವರೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗಿರಲಿ ; ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಗಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲಿ. ಆದರೆ, ಅವರು ಇದನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದುಟಾಗುವ ಅನಾನುಕೂಲ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಭಾ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆಯಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಅನುಷ್ಟಾನಗೊಳಿಸಿದ ನಿಷ್ಟಾವಂತ ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳ ಮೇಲೆಯಾಗಲೀ ಹಾಕಬಾರದು.

ಒಳ್ಳೆಯಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟಿಕರಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಶುದ್ದ ಸಂಬಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಸಭಾಕೂಟಗಳು ನಿಷಿದ್ಧವಲ್ಲ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ – **"ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರವಾದಿಸುತ್ತಿರಲು ಕ್ರಿಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವನಾಗಲಿ, ಈ ವರವಿಲ್ಲದವನಾಗಲಿ ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಪಾಪಿಯೆಂಬ ಅರುಹನ್ನು ಹೊಂದುವನು, ಎಲ್ಲರ ಮಾತಿನಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿತನಾಗುವನು , ಅವನ ಹೃದಯದ ರಹಸ್ಯಗಳು ಬಯಲಾಗುವುವು ; ಅವನು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವನು "** (೧ ಕೊರಿ ೧೪:೨೪,೨೫). ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಬಯಸುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ 'ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವುದು' ಎಂದರೆ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಆಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳ ಮನ ಮುರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಪ್ರವೇಶವಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಆತನು ತಾನೇ ದೇವರ ಅಭಿಷಕ್ತ ಜನರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗ ಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಆತನು ಬಾಗಶಃ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅದರಿಂದ ಆತನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದವನಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ತಾನು ನಂಬಿದ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ದೇವಜನರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಕ್ರಮ, ಸತ್ಯದ ಅನುರೂಪತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು (ಮೇಲಿನ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿರಿ).

ಇದು ದೇವಜನರ **ಕೂಟಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣ**ಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿದಂತೆ ದೇವಜನರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಎರಕಹಾಕಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾಯದೆ ನಿಯಮಗಳಿಲ್ಲ. ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವರು. ಆತ್ಮನ ಸ್ವಚ್ಚವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ನಡಿಸುವಿಕೆಗೂ, ಮೇಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲೂ, ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ದೇವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ದೈವ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮದ ಶಿಸ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ

ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವರು. ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮವು ಆದಿ ಸಭೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾರ್ಪಾಡು ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯತೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ತೀರಾ ಅಗತ್ಯತೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮೂಲಸ್ವರೂಪದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಿಂಜರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆದಿಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಗೂ, ಸೂಚನೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಸಮೀಪವಿರುವಂತೆ ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಆದಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ವಿಶೇಷ ಬೋಧಕರಾಗಿದ್ದರೆಂಬ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ಸಭಾಪಾಲನಾ ಸೇವೆಯನ್ನು, ಸುವಾರ್ತಾ ಸೇವೆಯನ್ನು, ಪ್ರವಾದಿಸುವ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಕ್ತಾರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹಿರಿಯರುಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ೧ ಕೊರಿ ೧೪ ರಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಾವು ಅಪೋಸ್ತಲರು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದಾದ ಮೇಧಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕದಡಿ ಆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವರು ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಸಮಯದ ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಧಾರಣ ಸಭೆಯ ಕೂಟವನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆದಿಸಭೆಯವರಿಗೆ ಹೊರಗಿನವರನ್ನು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೋತ್ಸಹಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ದೊರೆತ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮೀಕ ವರದಾನಗಳು. ಈ ವರದಾನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮಟ್ಟದ ಲಾಭ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪರಂತು, ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳಿಂದ ಸಮ್ಮತಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಈ ಆದಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಂದ ನಾವು ಕೆಲವೊಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ದೇವಜನರ ಚಿಕ್ಕಹಿಂಡುಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾಠವೆಂದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಿಕೆ ಅಂದರೆ “ ಮಹಾ ಪವಿತ್ರವಾದ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ”. ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬೋಧಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಹಾಗೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುವ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಲೀ ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ಪಾಲಿನದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಹಿರಿಯರ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಅವರವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಅವರು ಪಡಕೊಂಡ ವರಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾದುವು ಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ತರುವುದಾಗಿರದೆ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕವಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಬಲಹೀನ ಮಾತುಗಾರನೂ ಅಥವಾ ಅವಿದ್ಯಾವಂತನು ಸಹಾ ಆತನ ಹೃದಯವು ಕರ್ತನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಬಲ್ಲನು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಪೋಸ್ತಲರು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಇಲ್ಲಿನ ಕೂಟಗಳ ವರ್ಗಗಳು ವಿವಿಧ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಟಗಳ ಮಾದರಿಯಾಗಿವೆ. ವಿವರಗಳು ಇವು ಮಿಶ್ರಿತ ಕೂಟಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರು ಬೋಧಿಸಬಹುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು, ಮಗದೊಬ್ಬರು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗುವ ಕವನಗಳನ್ನು ಕೂಟದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಓದಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯೊಬ್ಬರು ಅಂದು ಚರ್ಚಿಸಲಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಪರಸ್ಪರರ ಆತ್ಮೋದ್ಧರಾಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಸ್ಪರರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

ಆದಿಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಬೋಧನೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಅವನ್ನು ಅಲ್ಪಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾದ ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೂಟಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅನುಮಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಈ ಬೋಧನಾ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲದವರು ಸಹಾ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಾರ್ನಬ, ತಿಮೋಥಿ, ಅಪಲ್ಲೋಸ ತೀತ ಮುಂತಾದವರು. ಇದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವರು ಹುಮೆನಾಯನು ಮತ್ತು ಫಿಲೇತರಂತೆ ಕೆಡುಕನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ತನು ಯಾವುದೇ ಸಕರಾತ್ಮಕವಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ನೀಡದಿರುವುದರಿಂದ ನಾವಾಗಲೀ ಬೇರೆ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿಯಮಕ್ಕೇ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತರವಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ನಾವು ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸಭೆಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಆತ್ಮೀಕ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿವೆ, ಅವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ :–

(೧) ಉಳಿದವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರತಾದ ಪ್ರವಾದನಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕೃಪೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆದೇಶಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟು.

(೨) ಬಾಷೆಯ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ವಿವಿಧ ಪದ್ದತಿಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಶಿಶುವಿನ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಪಕ್ವವಾಗಿರುವವರ ನಡುವೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೊಂಡುತನ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಕ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ವತ್ಯಾಸಗಳಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ಓದುವುದರಿಂದಾಗಲೀ, ಕೇಳುವುದರಿಂದಾಗಲೀ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅವರು ತಿಳುಕೊಂಡದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ದೋಷಗಳಿವೆಯೇ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿನ ಇತರರ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು.

(೩) ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಿಯಮಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಸತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದವರು ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

(೪) ಎಲ್ಲಾ ದೇವಜನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಟಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ದೇವಾರಾಧನೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇರಬಾರದು. ಆದರೆ ಸಹೋದರರ ಬಾಯಿ ಅರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೆ ಆತನ ಸಾಕ್ಷಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಥವಾ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಲಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವೆಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಇನ್ನೂ ಅವಶ್ಯ

ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ : ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ನೀತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಆದ್ಯತೆ ನಂತರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ದೇವರ ಮಾತಿಗೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೇ ದೇವರು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು. ಈ ಲೋಕದ ಮಣ್ಣಿನ ಘಟದ ಬಲಹೀನತೆಗಳು ಅನುಮತಿಸುವಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಕರ್ತನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವನಾದರೂ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಆತನು ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸದ ಇದೇ ನಿಯಮವು ಕಂಡುಬರುವುದು. **“ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ”** (ಇಬ್ರಿಯ ೧೧:೬). **“ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವಂಥದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯೇ”** (೧ ಯೋಹಾ ೫:೪). ಆದುದರಿಂದ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ವಾಗ್ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಈ ಅವಕಾಶವು ಆತನು ಕಾಲಾಂತರದ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅನುಪಾತಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವು ದೇವಜನರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗಿಂಥ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆನಂದಿಸಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲಾ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು, ಧ್ಯೇಯಗಳು ಮತ್ತು ನಡತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಅಂದರೆ ಆದೇಶಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. **“ಆತನ ಮೇಲೆ ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶುದ್ಧನಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ”** (೧ ಯೋಹಾನ ೩:೩) ಎಂಬುದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಇದು ಈ ಮೊದಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾತನು ತನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ನಡತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾನೋ ಆತನು ಅದರಲ್ಲಿ ಜಯಹೊಂದಲು ದೇವರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಬಿಸಿರುವಂತೆಯೇ ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಇದೇ ಅರ್ಥ.

ಏನೇ ಆದರೂ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು, ಮಾನವರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಆತನೇ ಮತ್ತು ಆತನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಭರಿತ ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮಾನವರ ವಿಶ್ವಾಸದರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದವು ಕರ್ತನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅವುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು ; ಅಪೋಸ್ತಲನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ನಾವು ದೇವ ಕೃಪಾನಿಧಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಡ ಹಾಗೂ ಸೋರಿಹೋಗುವ ಮಣ್ಣಿನ ಘಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಸಾಲಿನ ನಂತರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಆಣತಿಯ ನಂತರ ಆಣತಿಯಂತೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನವೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಾಂತರ ದೈವಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ದೇವರು ಒದಗಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯದ ನೆರವಿನಿಂದ

ಪುನರಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಈ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ :-

" ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವವರಾಗಿರಿ ; ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಮೋಸಗೊಳಿಸಬೇಡಿರಿ. ಯಾವನಾದರೂ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವವನಾದರೂ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಂತಿರುವನು ; ಇವನು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಾನು ಹೀಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಮರೆತುಬಿಡುವನು. ಆದರೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಧರ್ಮಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ ಇನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುವವನು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮರೆತು ಹೋಗುವವನಾಗಿರದೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವವನಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ನಡತೆಯಿಂದ ಧನ್ಯನಾಗುವನು" (ಯಾಕೋಬ ೧ : ೨೨-೨೫)

ನಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮೊದಲನೆಯದಂತೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿರಬಹುದು. ಇದು ಹಲವರ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲರದ್ದೂ ಅಲ್ಲವಾದರೂ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸುಲಲಿತವಾಗಿ, ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇತರರು ನಿಶಬ್ಧರಾಗಿದ್ದು, ಆಲಿಸಿ ಇದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಅಸಮರ್ಥರಾದವರು, ದೇವರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದವರು ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥವರನ್ನು ಹಿರಿಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯು ಸಮೂಹದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟು. ಅಂಥಾಃ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳಬಹುದು. ಇಂಥಾಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅವನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೇರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಟೀಕೆಯು ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸಲು ಅಥವಾ ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದವರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಹಾಗೂ ದೇವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಲು ಶಕ್ತರಾದವರ ಮುಂದೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇಂಥಾಃ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಇಂಥಾಃ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಅನುಕೂಲಗಳೇನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಂಥಾಃ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಳವಾದ ಮತ್ತು ನೇರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂಥಾಃ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಪಷ್ಟತಾ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕರ್ತನ ಸಾಮ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದಗೊಳಿಸಿರುವಂತೆ ಅದೇ ಸತ್ಯದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಏಳುವ ವಿವಿಧ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯವಾದ ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಾವು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಿನ ಮತ್ತು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಸ್ಥವಾದ ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ವಿಫಲಗೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಹೇಳುವವರ ಅಯೋಗ್ಯತೆಯು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ವಿವೇಚನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಸುವಾರ್ತೆಯು ಸಾರಲ್ಪಟ್ಟು ಹಸಿದವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕು. ಅದು ಯಾವುದೇ ನಾಲೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ವಿವರಿಸುವಂತೆ – **"ಕೆಲವರು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಟ್ಟು ಬೇಧಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ"**(ಫಿಲಿ ೧:೧೫). ಆದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಸಂತೋಷಿಸಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಸರಿಯಲ್ಲದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯು ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ವಿಷಾದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವುದು ಕರ್ತನನ್ನು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರನ್ನು. ಆದುದರಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾವು ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವ ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕುತರ್ಕಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಥರಿಗೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲು ಬಿಡಬಹುದೆಂದು ಇದು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ನಾವು ಕುತರ್ಕ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಪ್ರದವಾದೀತೆಂದು ನಾವು ಊಹಿಸಬಾರದು. ಪರಂತು, ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ನೋಡುವುದು ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಭಾ ಉಪಯೋಗಿಸುವಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲಕ್ಷಿಸಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತೆ : ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಭರವಸೆಯಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ದಾರಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಾಗಲೀ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೀಗಹಾಕುವುದಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ದೋಷಪೂರಿತವೆಂದು ಸಭಾಕೂಟದ ನಾಯಕನು ಅಥವಾ ಸಭೆಯವರು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಎನಿಸದು. ಈ ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಅಥವಾ ಹೊರಹಾಕಲು ಒಂದು ಮಿತಿಯು ಮಾತ್ರವೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೆಂದರೆ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೂಟವು ಐಹಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸದೇ ಕೇವಲ ದೈವಿಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ; ದೈವಿಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಿದ್ದಾಂತಗಳು (ಇದನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಬದಲಾಯಿಸುವ, ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ) ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಸುಧಾರಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಆಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸದಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೂಟದಲ್ಲಿಯೂ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ಅವನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಲೇ ಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಆತನ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಿತಮಿತವಾದ ಆಲಿಕೆ ಇರಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದವರ ಮುಂದೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಚರ್ಚೆಯೂ ನಡೆಯಲಿ. ಆಗ ಅದು ದೇವರವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಭೆಯಿಂದ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಮತ್ತು ಅದು ದೇವರವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವಾತನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಆಗದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆತನು ಕನಿಷ್ಟ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಹುಶಃ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯಲಿ. ನಂತರ ಆತನು ಯಾವುದೇ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಲಿಕೆಗೆ ಕೋರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಭೆಯು ಇದರ ಆಲಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಪುನರ್ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಅರ್ಹತೆ ಅಥವಾ ಅನರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅಲೋಚಿಸಿ ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಮನ್ನಿಸದಿರಬಹುದು.

ನಾವು ಹುರಿದುಂಬಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಂಥಾಃ ಕೆಲವು ಅವಕಾಶಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ; ಮೊದಲನೆಯದು, ಈಗ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ನಾಮಮಾತ್ರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೀಳುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕೂಟಗಳ ಮೂಲಕ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ, ಸಮೀಪಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಪಟ್ಟಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಡಾಂತರವೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವುದನ್ನು ಅದು ಎಷ್ಟೇ ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಹೀನವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಯುಕ್ತವಾದ ಅಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಲಾರ ಮತ್ತು ಆತನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಒಳ ನುಗ್ಗಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ; ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಆಲಿಸಿದಾಗ,ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ವಾದದ ತಪ್ಪುಗಳು ಮನದಟ್ಟಾಗದಿದ್ದರೂ ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದವರ ಮೇಲೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇರುವ ಔಚಿತ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ : ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಧರ್ಮ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರಕರವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿದ್ದು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಯವು ಮಿತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಒಂದು ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹರಿಸಿದರೆ, ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಕುಬ್ಜವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತನು ಎಲ್ಲಾ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಹೃದಯ ಹೀನನಲ್ಲ. “ಸ್ವಸ್ಥವಾದ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಚೈತನ್ಯವು” ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದ ಎಲ್ಲಾ ಸುಫಲಗಳನ್ನೂ ಕೃಪೆಯನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದಿನಗಳ ಒಲವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಹೊಂದುವತ್ತ ಸಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನು ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದಿನವರಂತೆ ಈಗ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಇಂಥಾಃ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನೇರವಾದ ಪಥವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ದೈವದತ್ತವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಧೀಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸವಲತ್ತಿನ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಗದ ಕೊರತೆಯುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾನಸಿಕ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಧಾಟಿ ಮುಂತಾದ ಮತದ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲವೆಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಅವನತಿಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ, ಗೌರವಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೇವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದರ ಬದಲು ನಾವು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಮಾಧ್ಯಮವು ಮೇಲಿನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಾದ ವಾಗ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗು ವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ತನಿಖೆಗಳು ಮಾನಸಿಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇದರೊಳಗೆ ಹೋರಾಟದ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ನಾಶಗೊಳಿಸುವಿಕೆ, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಒಣಹೆಮ್ಮೆ ಇವುಗಳು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಉಪಾಸನಾ ಆರಾಧನೆಗಳು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕೂಟಗಳ ಭಾಗವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಪಣೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕೂಡಿಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಉಪಾಸನಾ ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷ ಕೂಟಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೂಡಿಬರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿನೀಡುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಇಂಥಾಃ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತುವರ್ಷಗಳ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಅನುಭವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳದೆ, ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗಿನ ಅನುಭವ ಸಾಕ್ಷಿ , ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಕಳೆದ ಕೂಟದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಎಂಟುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇಂಥಾಃ ಇತ್ತೀಚನವರೆಗಿನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಸಹಾಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನುಕೂಲಕರ ಅನುಭವಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶೋಧನೆ, ಸಂಕಟ, ಕಳ್ವಳಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಾ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಸಫಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡವರು ತಾವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ **" ಪ್ರೀಯರೇ, ನೀವು ಪರಿಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡ ಬೇಡಿರಿ; ವಿಪರೀತವಾದ ಸಂಗತಿ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಯೋಚಿಸ ಬೇಡಿರಿ"** (೧ ಪೇತ್ರ ೪:೧೨) ಎಂಬ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕರ್ತನ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶೋಧನೆಗಳೂ, ಸಂಕಟಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುವುದನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಬಂಧನವು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಉತ್ಸಾಹವೂ, ಪ್ರೀತಿಯ ಉತ್ಸಾಹವು ಅಂದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾಃ ವಾರದ ಮಧ್ಯದ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಭಾನುವಾರ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಷಯವು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಪ್ರತಿವರ್ಗದವರ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮುಂದುವರೆದ ಜೀವನಾನುಭವವನ್ನು ವಾರದ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಪಥದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಇಂಥಾಃ ಅಮೂಲ್ಯ ಪಾಠಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇಂಥಾಃ ಅಮೂಲ್ಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಾಗಿದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಠಿಣತರ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ : ವಾರದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು **" ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರುವ ದೇವಶಾಂತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನೂ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯುವುದು"** (ಫಿಲಿ ೪:೭) ಎಂಬ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ **'ದೇವಶಾಂತಿ'** ಎಂದಿರಲಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಹೋದರನೂ ಕಳೆದ ವಾರದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವ ವಾಕ್ಯವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈಡೇರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಥವಾ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ಶಾಂತಿಭಂಗ ಪಡಿಸಿದವು ಮತ್ತು ದೇವಶಾಂತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿ. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವೀಣರೂ, ಕಡಿಮೆ ಪ್ರವೀಣರೂ ಆದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ (ಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ಪುರುಷರೂ) ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ಇತರರ ಅನುಭವಗಳು ಒಂದಾಗುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ವಿಶಾಲಗೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಶಾಂತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಕಚ್ಚಾಟ ಇವುಗಳ ಬೇಧದ ಅರಿವಾಗಿ, ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದ ತುಮುಲ, ಗಲಿಬಿಲಿ ಮತ್ತು ದುರವಸ್ತೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದರೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೂಟಗಳ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವನೋ ಮತ್ತು ಅತಿಯಾದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಆತ್ಮೀಕ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಹೆಣಗುವವನೋ ಅಂಥವನು ತನ್ನ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಸಂಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕ್ರೀಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿರುವನು*

ಬೇರೆ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಈ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಳಿತನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕೂಟದ ಜೀವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬಾರದು ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಅರಾಜಕತೆಗೂ, ಅಕ್ರಮಕ್ಕೂ, ಹೆಡ್ಡುತನಕ್ಕೂ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯ ನಿರ್ಭಂದತೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ :-

---

* ಈ ರೀತಿಯ ಕೂಟಗಳು ಇಂದು ನೂರಾರು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಜರಗುತ್ತಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ **' Daily Heavenly Manna** ದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕೂಟದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ; ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಿತ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನು ಸಾರವಾಗಿ ವಿವೇಚನಾಪೂರಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುತ ಸಡಿಲತೆಯಿಂದ ಜರಗಿಸುವುದು ನಾಯಕನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇವುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಕೂಟವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಚರ್ಚಾಕೂಟಗಳಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪ್ರಸಂಗಕೂಟವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವು ಇತರ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವರು ಸೇರಿಬರಲು ಸ್ವಾಗತವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಮಿತವಾದ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಪಥದಲ್ಲಿಡಲು ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಇತರರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಟೀಕಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ. ನೀಡಲಿರುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಬೇಸರ ತರಿಸದಂತೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡದಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಾಯಕನ ಆಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಕೂಟಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಮೀರಿಸಬಾರದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾಯಕನೊಬ್ಬ ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ, ಉತ್ತಮವಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿದ್ದರೂ, ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಡಿಲಾದ ಅಥವಾ ಗಡಸಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೂಟಗಳನ್ನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಹಾಳುಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಹೀನತೆಯಿಂದ ನೀಡಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸದೇ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಯೋಗ್ಯ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯ ಮನನೋಯಿಸಬಹುದು. . ಮೇಲಾಗಿ ಅಂಥಾಃ ಕೂಟಗಳ ನಾಯಕನು ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜ್ಞಾನ, ಕೃಪಾನುಭವ ಮತ್ತು ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾದ ಶಿಕ್ಷಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಬೇಕು **"ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಲ್ಲಾಸ! ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ವಚನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ವಾರಸ್ಯ!"**

(ಜ್ಞಾ. ೧೫:೨೩).

ಮೇಲಿನ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬಹುದಾದ ವಿವಿಧ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೂ, ನಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಡೆಯದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಮಾವು ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ; ಇಂಥಾಃ ಕೂಟವು ಆತ್ಮೀಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ನಾವೀಗ ಇತರ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಬಹುದೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಡಿನೋಟ ಹರಿಸೋಣ. ಇವುಗಳು ಸಂದರ್ಭ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ – ದೇಹ ಅಥವಾ ಸಭೆ ಇವುಗಳಿಗನುಸಾರ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತರಷ್ಟಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿವರಣೆ ನೀಡಬಲ್ಲ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತರು, ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಮತ್ತಿತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗದ ಆರಾಧನೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದೀತೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾವು ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಚಿತ್ತದಂತೆ ಸಂಬಂಧಿತ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತರ್ಕಬದ್ಧ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನಾಶೀಲವಾದ ಪ್ರವಚನ ನೀಡಲು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅರ್ಹರಾಗಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾಃ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಮತ್ತು ಅಂಥಾಃ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಸಾಮರ್ಥವಿರುವವರ ನಡುವೆ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಹಂಚಬಹುದೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ವಿಷಯವು ಅದೇ ಆಗಿದ್ದು ಸಹೋದರರು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ಅಂಥಾಃ ಹಿರಿಯರು ಒಂದು ಬಾನುವಾರ ಅಥವಾ ಎರಡು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಅವರವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅನುಪಾತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೂಬ ಸಹೋದರನನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಸಭೆಯ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯದ ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಶುಭ್ರತೆಯು ಸದಾ ಪ್ರಥಮಿಕ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಾಗಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಅಲಂಕಾರಿಕ ಮಾತುಗಳಾಗಲೀ, ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯವಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಮೊದಲೇ ವಿವರಿಸಿದ ಆರಾಧನಾ ಕೂಟಗಳ ನಂತರದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ, ಸಹಾಯಕವಾದ ಕೂಟವೆಂದರೆ ಸಮೂಹದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ನಾಯಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇರೊಬ್ಬನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಬಹುದಾದುದು. ಈ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾಯಕನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸುವ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆ ನೀಡುವಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂಟಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗಿಧಾರರು (ಅರ್ಹ ಸದಸ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ತೂಕಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬಹುಶಃ ಎರಡು ಅಥವಾ ಅರ್ಧ ಡಜನ್‌ಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ) ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಪುನಃ ಮುದ್ರಣ ಸೂಚಿತ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅನುಕೂಲಕರ ಸತ್ಯವೇದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಬಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನ, ಪುನಃಮುದ್ರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧಿತ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾದ ಟೀಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನೀಡಬಹುದು.

ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಬಹುದು ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಿಗದಿತ ಬಾಷಣಗಾರನೂ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಸಮಗ್ರ ತರಗತಿಗೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ತರಗತಿಯು ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಲವು ತೋರದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಬುದ್ದಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಸಭಾಧಕ್ಷ್ಯನು ಭಾಷಣಗಾರರನ್ನು ಉದ್ಧೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಅಥವಾ ಅವನ್ನು ಸಮರಸಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆತನು ಯಾವುದೇ ಬಾಷಣಕಾರನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಥವಾ ಕಾರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆನೀಡಲು ಕರೆಯಬಹುದು. ಬಾಷಣಕಾರನು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಮಾಡುವುದರಿಂದ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ವಾದವಿವಾದಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು. ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಿನ್ನೇನನ್ನೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಮತ್ತು ಆತನು ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸ್ತುತಿಯೊಡನೆ ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು ತಾನು ಕಂಡವುಗಳನ್ನು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರೂಢೀಕರಿಸಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಎಲ್ಲರೂ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಕೂಲಂಕಶವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕಿ ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ, ಪರಿಶೋಧಿಸಬೇಕು. ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಂದು ತೊಡಕಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ರೂಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಬಹುದಾದ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಧಾನವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ದೇವಜನರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಈ ವಿಧಾನವು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವೆಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ೧, ೨, ಮತ್ತು ೩ ಸೂಚನೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಇಂಥಾಃ ಕೂಟಗಳು ಆವರಿಸುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದರ ಬಗ್ಗೆ, ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ, ನಾಯಕರುಗಳು ವಿವಿಧ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಮೂರನೆಯ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ, ಇಂಥಾಃ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಒಂದು ವಾರದ ಮುಂಚೆಯೇ ಸಮಗ್ರ ತರಗತಿಯವರಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಕೇವಲ ನಾಯಕರುಗಳಿಂದಲ್ಲ.

ಇಂಥಾಃ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನಗಲೀ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡಿಸುವ ಸವಲತ್ತು ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳಿಗೆ ಗೌರವಯುತವಾದ ಆಲಿಸುವಿಕೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕತೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇವುಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸರಿಸಿರಬೇಕು. ಸಭೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಆಧಾರದ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಸಮವಾಗಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ವಿಶೇಷ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡಿಸಲು ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಬಾಷಣಕಾರನಿಗೆ ಮಿತವಾದ ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ವಿಷಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಮತ್ತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ತರಗತಿಯ ಆಸಕ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆತನ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತರಗತಿಯ ಇತರರಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು. ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಸೂಚಿಸುವವರಿಗೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಪಡಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಕೂಟವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಹಾಯಕಾರಿಯೆಂದು ರುಜುವಾತಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯೆಂದರೆ "Berean Circle for Bible study" ಇದು ಕೇವಲ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಓದುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು. ಸತ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನದ ಹಲವಾರು ಸಂಪುಟಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಸತ್ಯವೇದದೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು : ಈ ತರಗತಿಯು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ನಾಯಕನು ಮತ್ತು ತರಗತಿಯವರು ಓದುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಇದನ್ನು ಬಹುಶಃ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಸ್ವತಃ ಮಾಡಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪರಿಚ್ಛೇದ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಎಲ್ಲಾ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ತರಗತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಬೇರಿಯನ್ ಅಧ್ಯಯನವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸತವೇದಾಧ್ಯಯ್ನದ ಒಂದು ಸಂಪೂಟದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನದ ಸಲುವಾಗಿ*

"ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು" (ರೋಮ ೧೪ : ೫)

ಎಲ್ಲಾ ತರ್ಕಬದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನವರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸತ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ ; ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ " ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ" ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಯಮವಾಗಿರುವ ಇದನ್ನು ಸತ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆ ಅಥವಾ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಯ ಊಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ "ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು" ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಾವು

---

* ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಗುಂಪು ಅಧ್ಯಯನದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲೆಯ ಕರಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಬಯಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮರ್ಪಕತೆಯಿಂದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಈ ಬಾಗುವಿಕೆಯು ವಿವಿಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡಿಬಂದ ಜನರ ತಲೆಯ ಅನೇಕ ಆಕಾರಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿವಿಧ ಬಗೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯ ಹಂತ ಇವುಗಳು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಏಕತೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು.

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿರಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸ್ವಸ್ಥವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು, ನಾವು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಪವಿತ್ರ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ?.

ಹೌದು, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ ; ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕರ್ತನ ಜನರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿದ ತಲೆಯಿರುವುದು, ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿವಿದ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ,ಯುವಕರಾಗಿ, ಪ್ರಬುದ್ಧರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಕೆಲವರು ಇತರರಿಗಿಂತ ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನರಾಗಿದ್ದು ದೇವರ ಕೆಲವೊಂದು ಆಳವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಡಂಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಡಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳು ಮೂಲಭೂತವಾದುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು, ನಮ್ಮ ನಾಯಕ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ವಿಮೋಚಿಸಿದ್ದಾನೆ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು , ಈ ಕಾರ್ಯವು ಕಲ್ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ ; ನಾವೀಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಆತನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಲು ಕಲಿಸಲ್ಪಡುತಿದ್ದೇವೆ ; ಯಾರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸದಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೂಇವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ನಡುವೆ ತಾಳ್ಮೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಆತ್ಮನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃಪೆಯನ್ನೂ ನಾವು ಹೊಂದಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹಲವರು ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ, ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಗಳೂ, ಎಲ್ಲಾ ಟೀಕೆಗಳೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸಂಖ್ಯೆಗಾಗಲೀ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೂ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತೆ ಭಾಷಣಕಾರನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿ ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪುನಃ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಗಿ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ತನ್ನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕರ್ತನು ತಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ, ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬಬೇಕು. ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಾನು ನೋಡುವಂತೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನೋಡುವಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿಯ ಬಾರದು . ಆಗತ್ಯವಾದುವುದುಗಳು ಅನ್ಯೂನತೆಯಲ್ಲಿ ; “On essentials, Unity ; on non-essentilas Charity “(ಅನಗತ್ಯವಾದುವುಗಳು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ) ಎಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಏನೇ ಆದರೂ, ಸತ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಮುಖ್ಯವಾದುವುಗಳು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಂಶವೂ ಹಾನಿಕರ ಹಾಗೂ ದೇವ ಜನರು ಅನ್ಯೂನತೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಅನ್ಯೂನತೆಯು ಸತ್ಯದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಇದನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೆಲ್ಲರನ್ನು ತನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕರ್ತನ ಹಿಂಡಿನ ನಾಯಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನದ, ಪ್ರೀತಿಯ, ಗುಣನಡತೆಯ ರಭಸ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇವುಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಕೂಟವು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಮುಂದಾಳತ್ವವಹಿಸಿದವನು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿರಿಸುವಂತೆ ತಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೂಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಹಠಮಾಡದೆ ಹೇಳಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಆರಾಧನೆಗಳು

ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾಗವಹಿಸದ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಪ್ರಭಲವಾಗಿರುವಾಗ, ತಣ್ಣಗಾಗಿರುವ ಶವ, ನೊಂದ ಹೃದಯಗಳು, ಆಶ್ರುತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಸೂತಕ ಸೂಚಕ ಕರಿ ಬಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಮರಣವು ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಆಪ್ತವಾದುದಲ್ಲ , ಅದೊಂದು ಶತ್ರು ಎಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟಗುರುತನ್ನು ಹಾಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಮ್ಥಾಃ ಸಂಧರ್ಭಗಳು ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಲು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಪ್ರವಚನದಿಂದ ಅನೇಕರು ಅದರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ, ದುರಾಗ್ರಹದಿಂದಿದ್ದ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕರು ಇಂಥಾಃ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಂಥಾಃ ಸಂಧರ್ಭಗಳು ಅನುಮತಿಸುವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ತೀರಿಕೊಂಡವನು ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು ಆತನ ಕುಟುಂಬದವರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಮರಣಕಾಲದ ವಿನಂತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಯಾರಾದರೂ ಸೇರಿಬರುವವರನ್ನು ಉದ್ಧೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾದ ಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ತಿರಿಕೊಂಡದ್ದು ಒಬ್ಬ ಮಗುವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯವಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರವೇ ಅನುಕಂಪವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತಾಯಿಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಾದರೂ ವಿಷಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತ್ರ ತಂದೆಯ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ, ಆತನು ಆಕೆಗೆ ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತವಾದ ಪರಿಗಣನಾ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ಧಾರಿಗಳಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣ ಹಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಹೋದರರುಗಳು ಅಂಥಾಃ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರ ಸಲಹೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಮತ್ತು ಲಾಭದಾಯಕ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಭಿಷಕ್ತರ ಹೆಚ್ಚಾದ ಚಿಕ್ಕ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥಾಃ ಪ್ರವಚನ ನೀಡುವ ವಿಶೇಷ ಧೀಮಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಅಂಥಾಃ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬಹುದಾದ ಆರಾಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಹೋದರನು ತೀರಿಕೊಂಡವರ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರ ಬಾರದು. ಆದರೂ ಹತ್ತಿರ ಸಂಬಂಧಿಯ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ದೊರೆಯದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಮೃತನ ಮಗ, ಗಂಡ ಅಥವಾ ತಂದೆಯು ಆರಾಧನೆ ನಡೆಸಲು ಯಾವುದೇ ಅನೌಚಿತ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾತನಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಚಿತಿವಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ನೀಡಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಆತನು

ಒಂದು ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಆತನು ಕೂಡಿಬಂದವರಿಗೆ ಓದಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಈ ಬರಹವು ಕೈಬರಹ ಅಥವಾ ಟೈಪ್ ಮುದ್ರಿತವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಹೇಳುವ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಒಬ್ಬನೇ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮಾತುಗಳು ಸರಾಗವೂ, ಸ್ಪಷ್ಟವೂ, ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಾದ್ದು ಆಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದು ನಾವು ನೀಡುವ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಸಂಧರ್ಭಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತನಾದ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನೂ ದೊರೆಯದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒರ್ವ ಸಹೋದರಿ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯ ತಲೆಯ ಮುಸುಕನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನೌಚಿತ್ಯತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಹೋದ ಸಹೋದರನ ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮತ್ತು ಓದಿ ಹೇಳಲು ನಾವು ಕೆಳಕಂಡ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ :–

(೧) ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಅಂದರೆ " ಕ್ರಿಸ್ತ ನಿತ್ಯ ಶೈಲವೆ, ಶರಣಾಗು ನನಗೆ ! (Rock of Ages . . .) "ಮತ್ತಷ್ಟು ಹತ್ತರ ನನ್ನ ತಕ್ಕೋ ! (Nearer my God to Thee) " ಕರುಣಾಳು ಬಾ ಬೆಳಕೆ " (Lead Kindly Light) " Many sleep but not for ever " ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವರದ ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು.

(೨) ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪಂಗಡ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಅವರ ದೇವರ ಸೇವಕರಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ವಚನಗಳನ್ನು ಓದುವಂತೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎರಡನ್ನೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಮಯ. [ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ (೨)ನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ (೩) ರಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿ]

(೩) **ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀಡ ಬೇಕಾದ ಬೇಕಾದ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು:**

ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆ, ನಾವುಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಾಗೂ ಸಹೋದರರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಗೌರವಾರ್ಪಣೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇವರ ಪಾರ್ಥಿವ ಶರೀರವನ್ನು " ಮಣ್ಣು ಮಣ್ಣಿಗೆ, ಬೂಧಿ ಬೂಧಿಗೆ" ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ಸಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಧಿಗೆ ಸೇರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಅಸೌಖ್ಯ, ಬೇನೆ ಬೇಸರಗಳಿಗಿಂತ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದೆ ನಾವು ಬುದ್ದಿವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಬಂಧನ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹೋದರತ್ವ ಇವುಗಳ ವೇದನಾಪೂರಿತ ಅಗಲುವಿಕೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಈ ವ್ರಣವನ್ನು ಲೇಪಿಸುವವರಾದರೂ, ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ " **ಕ್ರೈಸ್ತರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದವರಾದ ಇತರರಂತೆ ದುಃಖಿಸಬಾರದು**"(೧ ಥೆಸ ೪: ೧೩ ನೋಡಿರಿ) ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಇನ್ನೂ ನೋವುಳ್ಳದಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಇಂಥಾಃ ಉತ್ತಮವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದುದು. ಗಿಲ್ಯಾದದ ಲೇಪನವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಮಾಡಲಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ದುಃಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಣಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಸತ್ತವರ ಪುನರುತ್ಥಾನ, ಮುಂದಿನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂತೋಷಕರ ಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಮುನ್ನ "ನಮಗೆ ಅಂಥಾಃ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ಸತ್ತ ನಂತರ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಹೊಂದುವ ಬದಲಾಗಿ ಮರಣದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ? ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ಬಿಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದುದಾದರೂ ಏಕೆ? ನಂತರ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುವಾದ ಮರಣವು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ತಂತಿಯನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? (ಇದು ಕಳೆದ ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆದಾಮ ಸಂತಾನದ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಿಲಿಯನ್ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ) ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಮಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಆಲೋಚಿಸುವ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮಾನವು ಕೇವಲ ಮೇಲ್ತರಗತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಇತರ ಪಶುಗಂತೆ ಜೀವಿಸಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದೂ ಆತನಿಗೆ ಮುಂದಣ ಜೀವಿತವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಧರ್ಮನಿಂದಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥಾಃ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಅನುಭದ ಮೂಲಕ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಏನೂ ಹೇಳದಾದಾಗ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮಗೆ " ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಶಾಂತಿಯ ಮಾತುಗಳು" ತಂದೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನು ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಶಾಂತಿಯ ಮಾತುಗಳು ಈ ಸಂಬಂಧ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ, ಅಥವಾ ನೋವಿಲ್ಲ, ದುಃಖವಿಲ್ಲ, ಮರಣವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಮಾತುಗಳೂ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ದಿಕ್ಕಿನವು. **" ನಾನೇ ಪುನರುತ್ಥಾನವೂ ಜೀವವೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ"**(ಯೋಹಾನ ೧೧:೨೫) ಎಂದು ಆತನು ಪ್ರಕಟಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೊರಬರುವರು ಎಂದು ಆತನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮನಿಂದಕರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಧುರವಾಗಿವೆ ! ಇದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ನಾವು ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಾವು ಕೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ದೇವರ ಕೃಪಾಭರಿತ ಯೋಜನಗೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದ ಮಗನನ್ನು ಸಹಾ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಆವರಲ್ಲಿಡುವ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.

ಕರ್ತನು ಮೊದಲು ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಉದ್ಧೇಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಸಂಧೇಶವು ಶಾಂತಿ, ವಿರಾಮ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತರುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಾವು 'ದೇವರು ಮಾನವರನ್ನು ಮೊದಲು ವಿನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಯಾಕೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕು? ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾನವಜಾತಿಗೆ ಕೀರ್ತನಾಗಾರನ ಮಾತುಗಳಂತೆ ಮನುಷ್ಯರೇ, ಸಾಯಿರಿ ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು? (ಕೀ ೯೦:೩ ನೋಡಿರಿ) ಅವರನ್ನು ಯಾಕೆ ಜೀವಿಸಲು ಬಿಡಬಾರದು? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿವರವನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೇನೆಂದರೆ ದೇವರು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮಾನವನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತನ್ನಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದು ಪಾಪದ ಫಲವಾದ ಮರಣ ದಂಡನೆಗೆ ತುತ್ತಾದರು. ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನಿಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮರಣದಂಡನೆ ಎಂಬ ಶಾಪವು ಆತನ ಸಮಸ್ಥ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಪಾಪದ ತೀವ್ರತೆಯು ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಮತ್ತು ರೋಗ, ವೇದನೆ ಮತ್ತು ಮರಣವು ಇದರ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತ್ವರೆಪಟ್ಟವು.

ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನ ಪಾಪದ ಸಂಬಳವಾದ ಮರಣವು ಶಾಪವೂ ದಂಡನೆಯೂ ಆಗಿದ್ದು ನಿತ್ಯಕಾಲದ ಬಾಧೆಯಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ನಾವು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಜಾತಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದ ಆ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಮೂಲ ಪಾಪದ ಫಲವಾಗಿ ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ ; ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಹೊಂದಿದ ಸಂತರುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆ ದೇವರ ಮಾತುಗಳು ಅಂಥಾಃ ಯಾವುದೇ ವಿವೇಚನಾರಹಿತವಾದ, ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ **" ಪಾಪದ ಸಂಬಳ ಮರಣ ; ದೇವರ ಉಚಿತಾರ್ಥ ವರವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿತ್ಯಜೀವ"** (ರೋಮ ೦೬:೨೩) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಉಚಿತಾರ್ಥ ವರವನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಅತಿ ಮಹತ್ವವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೂನತೆ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಟನೆಯು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಸಮಂಜಸವೂ ಆಗಿದೆ – **" ಕರ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ ; ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ "** (ಕೀರ್ತನೆ ೧೪೫:೨೦)

ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಟ್ಟಾಗ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ಅದೇ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರಲೋಕದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಪ್ರಮಾಣಿಕವಾದ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ದಂಡನೆ ಏನೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆ ಹೇಳಿಕೆಯೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ದೇವರು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಜೀವದಾಯಕ ಫಲನೀಡುವ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಪರದೈಸಿನಲ್ಲಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದನು . ಆದರೆ ವಿಧೇಯತೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಮರದ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದೆಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಒಡ್ಡಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಿಧೇಯನಾದುದೇ ಅವರನ್ನು ಪರದೈಸಿನಿಂದ – ಜೀವಧಾಯಕ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ (ತೋಪಿನಿಂದ) ಹೊರಹಾಕಲು ಕಾರಣ. ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸಾಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇದು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಮಾನವನ ಆಯುಷ್ಕಾಲವು ಆದಾಮನ ಸರಾಸರಿ ಪ್ರಾಯದಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಕುಸಿದಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆದಾಮನು **ಒಂಬೈನೂರ ಮೂವತ್ತು** ವರ್ಷ ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿದನು.

ಆದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ **"ಒಳ್ಳೆಯದರ ಕೆಟ್ಟದರ ಅರುಹನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನಬಾರದು ; ತಿಂದ ದಿನ ಸತ್ತೇ ಹೋಗುವಿ"** (ಆದಿ ೨:೧೭) ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. 'ದಿನ' ಎಂಬ ಈ ಶಬ್ಧವನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅದು ದೇವರ ದಿನವೆಂದೂ **"ಕರ್ತನ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಂತೆಯೂ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಒಂದು ದಿನದಂತೆಯೂ ಅವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ"** (೨ ಪೇತ್ರ ೦೩:೦೮). ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ (ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷದೊಳಗೆ) ಆದಾಮನು ಸತ್ತನು. ಆತನ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನೂರುವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬಾಳಲಿಲ್ಲ (ಆದಿ ೦೫: ೦೩ ರಿಂದ ೩೧ರ ವರೆಗೆ ಓದಿರಿ). ಆದಾಮನು ಪಾಪಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ದಂಡನೆಯ ಮಾತುಗಳು ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಅಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಶಾಪವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಜೀವನವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತು ಮರಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಭವನೀಯವಾದ ನರಳಾಟ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಮನಿಗೆ ದೇವರು ನೀಡಿದ ಶಾಪದ ಹೇಳಿಕೆಯೆಂದರೆ **" ನೀನು ತಿರುಗಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರುವ ತನಕ ಬೆವರಿಡುತ್ತಾ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ನೀನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನಲ್ಲವೋ; ನೀನು ಮಣ್ಣೇ; ಪುನಃ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೀ"** (ಆದಿ ೦೩:೧೯) ಎಂಬುದೇ.

ನಿತ್ಯವಾದ ಬಾಧೆ ಅದರ ತೊಂದರೆಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತಾನದವರ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಧಾರುಣವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸತ್ಯವೇದದ ಮೂಲಕ ಬಂದುದಲ್ಲ ಆದರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಯುಗದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಕರ್ತನ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಯಾವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥಾಃ ಅರ್ಥವು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿನ ಈ ಸಂಬಂಧಿತ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ನೀಡುವ ವಿವರಣೆ ಏನೆಂದರೆ – **" ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲೇ ಪಾಪವೂ, ಪಾಪದಿಂದ ಮರಣವು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಸೇರಿದವು ; ಎಲ್ಲರು ಪಾಪಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮರಣವು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು"** (ರೋಮ ೦೫:೧೨) ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ದೈವಿಕ ವಿವರಣೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿವೇಚನಾಶಾಲಿಯಾದ, ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ವಿವರಣೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಿದೆ? ಇದುವೇ ಪಾಪದ ಫಲ ; ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದಾಗ ತನ್ನ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಕಾರಣ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ರೋಗ, ವೇದನೆ, ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ಮರಣ ಮುಂತಾದ ಶಾಪಕ್ಕೊಳಗಾದನು. ನಾವು ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ (ಪಾಪ ಭರಿತವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ನಮಗೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ) ದೇವರ ಈ ದಂಡನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ – ಒಂದು ಸಂತಾನವಾಗಿ ನಾವು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಬಲಹೀನತೆ, ರೋಗ, ವೇದನೆ ಮತ್ತು ತೊಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ?

ವಿವರಣೆಯು ನಮ್ಮ ತೀರ್ಪಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಒಂದು ಘಂಟೆ, ಒಂದು ದಿನ, ಕೆಲವು ವಾರ ಅತವಾ ತಿಂಗಳಿನ ಕೂಸು ಸಹಾ ನೋವಿನ ಹಾಗೂ ಸಾವಿನ ಪ್ರಕ್ರೀಯೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಬಾಳಿದವರೊಡನೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ನೀತಿಯನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತದೆಂಬ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣನೀಡುತ್ತದೆ. **"ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಪಾಪಿಯೇ; ಮಾತೃಗರ್ಭವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದಿನದಿಂದಲೂ ದ್ರೋಹಿಯೇ"** (ಕೀ ೫೧:೫) ಎಂಬುದು ಈ ಆಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಪ್ರಕಟನೆ – **"ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ"** (ರೋಮ ३:೨३).

ಆದರೆ ಈಗ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಇಂಥಾಃ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವಿದೆ? ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಪಡುವವರಿಗೆ, ದುಃಖಪಡುವವರಿಗೆ, ಸಾಯುವವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ಈಗಾಗಲೇ ಮರಣವೆಂಬ ಬಂದೀಖಾನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಹೋಗಿರುವ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮಿಲಿಯಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ? ಅವರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ, ನೋವು ಮತ್ತು ಮರಣದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹೆಣಗಿರುವುದೇ ಇಂಥಾಃ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದೆ. ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿಡುವವರು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಡಬೇಕು. ಆತನು ಒಂದು ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ತನ್ನ ಬಹುಕಾಲದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತವು ಮರಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧವಿದ್ದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದು – ಮರಣದಂಡನೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ತೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ **" ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ನೀತಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಅನೀತಿವಂತರಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಣಕೊಟ್ಟನು "** (೧ ಪೇತ್ರ ३:೧೮ ನೋಡಿರಿ). ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳುವಂತೆ **" ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಸಹೋದರನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಈಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಾರನು"** (ಕೀ ೪೯:೭–೮). ಆದರೆ ಮಾನವನ ದುಸ್ಥಿತಿಯು ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಯೇಸುವು ನಮಗಾಗಿ ತನ್ನ ಕುಂದಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದನು.

ಆತನ ಈ ಪ್ರಾಣವು ಪವಿತ್ರವೂ, ಹಾನಿಕರವಲ್ಲದ್ದೂ, ಪಾಪಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಸಾಯುವ ಜನಾಂಗದಿಂದಲೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ದೇವರು ಅನುರೂಪವಾದ ಕ್ರಯವನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೊಳಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಆದಾಮನ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲ. ಆದರೆ " ಒಬ್ಬನ ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ" ; ಆದುದರಿಂದ ಆದುದರಿಂದ ದೇವ ನ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದು ಒಬ್ಬನ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಈಡುಬಲಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು. ಆತನ ಬಗ್ಗೆ – **"ಆತನು ಎಲ್ಲರ ವಿಮೋಚನಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು"** (೧ ತಿಮೋ ೦೨:೦೬) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.

ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆ, ನಾವೀಗ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ಸಭೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಮೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ದೇವ ವಾಕ್ಯವು ಹೇಳುವಂತೆ **"ಆತನು ನಮ್ಮ** (ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯ) **ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಹಾ ನಿವಾರಣೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ"** (೧ ಯೋಹಾನ ೨:೨) ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ! ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಆಧಾರವುಂಟು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವಂತೆ " ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ ಇತರರಂತೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಕಾರವಾದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಆತುಕೊಳ್ಳದ ನಿಸ್ಸಾರವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಂತೆ ನಾವು ದುಃಖಿಸ ಬಾರದು".

ಆದರೆ, "ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮರಣಹೊಂದಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತು. ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣವ್ನು ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿ ಮಾನವ ಸಂತತಿಯನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಿಡಲು ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಬಿಡಬೇಕು?" ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರು ಈ ಬಲಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ತಡಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ ಅದರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಇನ್ನೂ ತಡಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಈ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ದೇವರ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಡವಾಗುವ ಉದ್ದೇಶವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿದೆ :

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹುಟ್ಟಿಬಂದು ಲೋಕದಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ. ಆಗ ಅದನ್ನು ಏದೇನಿನ ಸಮರ್ಪಕತೆಗೆ ತಂದು ಒಟ್ಟಾರೆ ದೇವರ ಪರದೈಸು ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪುನಃವಶಪಡೆಯುವುದು. ಇವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾಠದ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವನ್ನು ಅಂದರೆ ಪಾಪದ ಅತಿರೇಖ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ದೇವರ ಸಮಯವು ಬಂದಕೂಡಲೇ, ಇದು ಬಹಳ ದೂರವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ, ಆತನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಾಪಿಸುವನು. ಇದು ಸೈತಾನನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ, ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದೆಡೆಗೆ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿರುವ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ದೇವ ಜ್ಞಾನವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಅವನ್ನು ಲೋಕವು ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡ ಭವ್ಯವಾದ ಸಮರ್ಪಕತೆಗೆ ಅಂದರೆ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ಸ್ವಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕಾಲವನ್ನು **ಧರ್ಮಯುಗ**ವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಇದರ ಸಾಲುವಾಗಿಯೇ " **ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರುವ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ನೆರವೇರಲಿ"** ಎಂದು ಪ್ರಾಥಿಸಬೇಕೆಂದು ಕರ್ತನು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. (ಮತ್ತಾಯ ೦೬: ೧೦–೧೧)

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ದೃಢವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಯಾರು ನಿತ್ಯಜೀವದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು ಎಂದು ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಲೋಕವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡನೆಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಕರ್ತನ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯವಾದ ನಾಶನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದ ಭರಿತ ಮತ್ತು ಪುನಃವಶದ ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಧರ್ಮಯುಗದ ಈ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಈಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಮಿಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಲ್ಲ, ಈಗಾಗಲೇ ಮರಣದ ಮಹಾ ಸೆರೆಮನೆಯಾದ ಸಮಾಧಿ ಸೇರಿರುವ ಸುಮಾರ ಹದಿನೈದು ಮಿಲಿಯ ಜನರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. **"ಮರಣದ ಮತ್ತು ಪಾತಾಳದ ಬೀಗದಕ್ಕೈಗಳು ನನ್ನಲಿ ಅವೆ"** (ಪ್ರಕಟನೆ ೦೧:೧೮) ಎಂದು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಇದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಹಾ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಕರೆಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ವಿಮೋಚನೆಯಿಂದೀಚೆಗೆ ದೇವರು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಈ ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆತನು ತಾನು ವಿಮೋಚಿಸಿದ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು' ಆಯ್ದುವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ, ಶಿಷ್ಯರುಗಳನ್ನಾಗಿ, ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರನ್ನಾಗಿ, ಸಂತರನ್ನಾಗಿ, ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಬಹುದೆಂದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಲೌಕಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪುನಃವಶದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದವರು ಅವರು ಏದೇನಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಪಕರೂ, ಭವ್ಯರೂ, ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರೂ, ಆನಂದದಾಯಕರೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಭಾಗವಹಿಸದೇ ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಂದಿಗಿರಲು ತನ್ನವರೇ ಆದ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಜನರನ್ನು, ರಾಜ ಯಾಜಕವರ್ಗದವರನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವರೂ ತನ್ನ ಕರ್ತನಂತೆ ಆತ್ಮೀಕರೂ, ದೇವರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರೂ, ದೇವದೂತರುಗಳಿಗಿಂತ, ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರಿಗಿಂತ, ಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಿನವರೂ, ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರ, ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡವರ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ, ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಬಯಸುವವರ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಆತನೇ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿರುವುದು ಎಂಥಾಃ ಅದ್ಭುತವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಪೂರ್ತಿಧಾಯಕ ! ಪ್ರಥಮ ಉತ್ಥಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ನೀಡಲು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂಥಾಃ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ಗೌರವವನ್ನು, ನಿರ್ಲಯತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಥಾಃ ಅನುಗ್ರಹ! ನರಳುವ ಸಮಗ್ರ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ದೈವಿಕ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದು, ಮತ್ತು **"ಬಾಯಾರಿದವನು ಬರಲಿ, ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವನು ಜೀವಜಲವನ್ನು ಕ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ"** ಎಂದು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಭರವಸನೀಡುವುದು ಎಂಥಾಃ ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತು! (ಆಗ ಒಂದು ವಿವಾಹವವು ನಡೆಯಲಿದ್ದು, ಕುರಿಮರಿಯ ವಿವಾಹವು ಈ ಸುವಾರ್ತಾಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಲಿದೆ) ಹೌದು ಆಗ ರಾಜ್ಯವೂ, ಆತ್ಮನೂ ಮತ್ತು ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೂ ಈ ಅಹ್ವಾನವನ್ನು ನೀಡಲಿದ್ದಾರೆ (ಪ್ರಕಟನೆ ೨೨:೧೭ ನೋಡಿರಿ). ಕಲ್ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚನಾಕಾರ್ಯವು ನೆರವೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ತಡಮಾಡಿದಕ್ಕೆ ಇವೆರಡು ಒಳ್ಳೆಯಕಾರಣಗಳಲ್ಲವೆ ? ಹೀಗೆ ತಡವಾದುದಕ್ಕೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಮಗೆ ದೊರೆತ ಕರೆಯ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯ ಖಚಿತತೆ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಸಂತೋಷಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀಯ ಸಹೋದರನು ನೀಡುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಉತ್ಸಾಹ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಹೇಳಿಕೆ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಆತನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಆತನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಲಂಗರಿನಂತಿದ್ದು ಆತನು ಕರ್ತನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮತ್ತು ಆತನು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನನ್ನು ಅರಿಕೆಮಾಡುವವರ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಗುರಿತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆತನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಗುಣಗಳಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ನಿಸ್ಸಂಧೇಹವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಕನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದುದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಡುವವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆತನ ಸಮರ್ಪಕನಾದ ವಿಮೋಚಕನು, ಆತನಲ್ಲಿ ಇವನು ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ; ಆತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟವರು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಅವಮಾನಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅಂತ್ಯತಃ ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವರು ಎಂಬ ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಕಲು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಪೂಜ್ಯಗುಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕ ಮಾದರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತಾನೇ ತನ್ನ ಮಗನಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ಮಾದರಿಯೊಂದನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರೀಯ ಸಹೋದರನಂತೆ ನಕಲು ಮಾಡಲು ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನಕಲು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಾವು ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ತನ್ನ ಪತನದ ಕಾರಣ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕರ್ತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ ಮತ್ತು ಆತನ ನೀತಿಯುತ ನಾರುಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು "ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಅವು ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿವೆ".

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆ, ನಾವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಜೀವನದ ಕ್ರೂಢೀಕರಣದಿಂದ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಯೋಣ. ದೇವರು ಈ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಆತನ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೀ ಕೇಳಿರುವ ನಮಗೆ ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತುಗಳು, ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಜವಾಬ್ಧಾರಿಗಳೂ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅವೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ **" ಆತನ ಮೇಲೆ ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶುದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ"** (೧ ಯೊಹಾ ೩:೩). ನಾವು ಕರ್ತನಲ್ಲಿರಲು ಬಯಸಿ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಲು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆತನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗಲು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರ್ಥ ನಮ್ಮ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು, ನಾವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ನೂತನಗೊಳ್ಳದೆ ಅಂದರೆ ದೇವರೆಡೆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ, ಉದ್ಧೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ನೂತನಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ. ವಿವಿಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪತನದ ಕಾರಣ ಅಸಮರ್ಪಕಗೊಂಡ ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ಈ ನೂತನ ಹೃದಯವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಅರ್ಹತಾ ಉಡುಪುಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಆತ್ಮನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಹಾಯಕ. ಈ ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಂಭೀರವಾದರೂ ಸಂತೋಷದಾಯಕ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನದ ಎದುರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೂತನ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯಾಸಪಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನ ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯ ಪ್ರಕಾಶವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಮೂಲಕ ಬೆಳಗಬೇಕು ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವಂತೆ, ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವಂತೆ

ನಾವು ಪ್ರಯಾಸಪಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಆತನವೇ. ಆಮೆನ್.

(೪) ಪ್ರಸಂಗದ ನಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಯು ತಾನೇ ಅಥವಾ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನಾದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಹೋದರನಾಗಲೀ ಮಾಡಬಹುದು. ಪ್ರಸಂಗದ ನಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಹೊರಗಣ ದೇವರ ಸೇವಕರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕರೆಯಬಾರದು. ಆತನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ದೇವರಿಗಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಪ್ರಸಂಗವು ಮಾಡಿರುವ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿದ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಕರ್ತನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನೆರದವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ವಿಯೋಗ ದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾದ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೫) ಈ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಗೀತದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಾಡುಹಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಬಹುದು..

(೬) ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದ ನಂತರ ಮಾಡ ಬಹುದಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ವಿವಿಧ ಬದಲಾವಣೆಗಳು

ಮೇಲಿನ ಪ್ರವಚನವು ' ಸಹೋದರ' ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ 'ಸಹೋದರಿ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ; ಆದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಪ್ರತಿಷ್ಟೆಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅವನ್ನು ಪ್ರವಚನ ನೀಡಲು ಅರ್ಹನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸಲಹೆನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಾಸಿ ಅಥವಾ ಅವಿಶ್ವಾಸಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮರಣ ಪಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನು "ನಮ್ಮ ಎಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನು/ಳು ಮಾನವತನದ ಮೊಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣವೆಂಬ ಕೊಯ್ಲುಗತ್ತಿಯಿಂದ ಹತನಾಗಿದ್ದಾನೆ/ಳೆ" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಇನ್ನೂ ಎಳೆಯ ಕಂದವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ **"ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿಯು ಗೋಳಾಡದಿರಲಿ, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ನೀರು ಸುರಿಸದಿರಲಿ; ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಸವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು ; ಇದು ಕರ್ತನ ನುಡಿ ; ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಶತ್ರುವಿನ ದೇಶದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವರು"** (ಯೆರಮೀಯ ೩೧ : ೧೬) ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಳಿಸಬಹುದು. ಅಂಥಾಃ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದ ಮಕ್ಕಳು ಮರಣಹೊಂದುವವರೆಗೆ ಪಾಪವನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ವಾದಿಸದಂತೆ ಒತ್ತಿಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಸರ್ವಸಾಧರಣವಾದ ಅವಿಧೇಯತ್ವದಿಂದ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲವಾದ ಮರಣವು ಈ ಲೋಕದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲ, "ಒಬ್ಬನ ಅವಿದೇಯತ್ವದಿಂದ ಪಾಪವೂ, ಪಾಪದಿಂದ ಮರಣವೂ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು" (ರೋಮ ೦೫:೧೨ ನೋಡಿರಿ) ಎಂಬ ಸತ್ಯವೇದದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ದಶಮಾಂಶ, ಸಭಾವಂತಿಗೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು.

ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಕರ್ತನ ಚಿಕ್ಕಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ 'ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ' ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ವಂತಿಗೆಯನ್ನೂ ಶೇಖರಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಂತಿಗೆಯನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಪಮಯವಾದ ಪ್ರಕ್ರೀಯೆಯುಂಟೆಂಬ ಅಥವಾ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದೇನಾದರೂ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಥೀಯರಲ್ಲಿ ಹಣದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ದೂರಿವಿರುವುದು ಕರ್ತನ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿಯೇ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ. ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವವರು ಬೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಆದಾಯಕ್ಕಾಗಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲವಾದರೆ ಕನಿಷ್ಟ ಗಣನೀಯವಾದ ಆದಾಯಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ತ್ವರಿತ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಕರ್ತನ ನಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದವರು ಈ ಲೋಕದ ಬಡವರು. ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ, ಕುಲೀನರಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವವು ಸಹಾ ಅದನ್ನೇ ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಈ ಲೋಕದ ಬಡವರು ಆದರೆ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಮಂತರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸತ್ಯವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಹಣ ದೋಚುವ ಲೌಕಿಕರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಯಾರ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅಂಥವರು ಸತ್ಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಕಾಶವು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಕುಮಾರನ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಬೆಳಗಲಿ ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಚ್ಚಗೂ ಅಲ್ಲ, ತಣ್ಣಗೂ ಅಲ್ಲದ ಕ್ರೈಸ್ತರು "ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇರಣೆ ಏನು ? ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ? ನೀವು ಯಾಕೆ ನಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಎರವಲು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಯುವುದರಿಂದ, ಸತ್ಯವೇದದ ವಸ್ತುವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ನಿಮಗಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇನು? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರು ನಮ್ಮ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕಾಣಿಕೆ ಡಬ್ಬಿಗಳೂ ಸಹಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕರ್ತನ ಪ್ರೀತಿ, ಆತನ ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಹಿಂಡಿನ ಮೇಲಣ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಎಟಕುವಂತೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಎಂದು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ದುರಭಿಪ್ರಾಯದ ಒಲವು ತೋರಿದರೂ ಈ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ದೇವರಂಥಃ ಔದಾರ್ಯದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಕರ್ತನ ಆತ್ಮೀಕ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿರುವ ದೇವಜನರಿಗೆ ಹಂಚುವಾಗ, ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾರಾದರೂ ಕರ್ತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಾಗ, ಆತನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆತನು ಎಷ್ಟೇ ಅಧಮನಾಗಿರಲಿ, ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿರಲಿ, ಜಿಪುಣನಾಗಿರಲಿ ಅಂಥವನು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜಯಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ "ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಬರೆಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಸಭೆ"ಗಳೊಡನೆ ಮತ್ತು ಸಭಾ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕರ್ತನೊಡನೆ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ಕರ್ತನಾದ

ಯೇಸುವಿನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಮತ್ತು ಜಿಪುಣತನ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಪರಕೀಯವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಆ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಪರಕೀಯವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಟುಂಬದ ಸಾಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಅದರ ವಿಶೇಷ ಗುಣಲಕ್ಷಣವು ಪ್ರೀತಿ–ಔದರ್ಯ. ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ನತದೃಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾರಣ ನೀಚ ಬುದ್ಧಿಯು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉಮೇದುವಾರ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡವರ ಮರ್ತದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುರೀತಿಯ ಸಂಗ್ರಾಮವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ, ಮಾಂಸದ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮದ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಯಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಮತ್ತು ಕೀಳುತನಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವ, ಉದಾರತೆ ಮತ್ತು ಔದರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ಮರಣದ ದಿನದ ವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ದೇಹದೊಡನೆ ಹೋರಾಡಲು ಅನುರೋಧಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ನೂತನ ಚಿತ್ತದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಶಂಖೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಿಳಿದವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅವರ ಜಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು.

ಆದುದರಿಂದ ಹಣಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯು ನೀಡುವುದನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗಮನವು ಹೋಗುವಂತೆ, ಕರ್ತನಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀಡುವವರು ಆತ್ಮೀಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವರು. ನಾವು **"ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕೊಡುವವನ ಮೇಲೆ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟು"** (೨ ಕೊರಿ ೯:೭) ಎಂಬ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಹಣ ನೀಡುವಿಕೆಗಷ್ಟೇ ಮಿತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದೇವಜನರು ದೇವರ ಬಲಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗವನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಮೋಚಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳು ತನಗೆ ಪ್ರೀಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ದೇವರು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ನಮಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ – ನಾನು ಅಂಥಾಃ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೋ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಸತ್ಯದ ಹರಡುವಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀಡಬೇಕೋ ? ಅಥವಾ ಸತ್ಯದ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ ಹಾಗೂ ನೆರೆಯವರ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಬೇರೊಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕಡಿಮೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ? – ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ, ಸತ್ಯದ ಸೇವೆಗೆ ನೀಡುವ ನಮ್ಮ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವವು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಕಾಣಿಕೆಗಳಿಗಿಂಥಾಃ ಮಿಗಿಲಾದುದು.

ಆದುದರಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯುತವಾದ ಹಣ ಮಾಡುವ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹಣ ಪಡೆಯುವ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ದಿಮಾತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯದ ಸೇವೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇದು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಮುದ್ರಣದ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವೇದ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಂಬಂಧಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಗಳ ಹಂಚೋಣ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

"ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುಕ್ಕಿಂತ ಕೊಡುವುದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ್ಯ" (ಅಪೋ ೨೦:೩೫) ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸ್ವಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣ ಸೂತ್ರ. ಇದನ್ನು ದೇವರ ಸಾಮ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ದೇವಜನರೆಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ನೀಡುವಾತನು ಮತ್ತು ಸದಾ ನೀಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಪಾಲಿನ ಔದರ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಖಾತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರಾಣ, ಸುಖಾನುಭವ ಸಮೇತವಾಗಿ, ತನ್ನೊಂದಿಗಿನ ಆತನ ನಿಕಟತೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ನೀಡಿದನು. ಆತನು ದೇವದೂತರಂಥಃ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಜೀವದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಪತನದ ಮತ್ತು ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿವೆ. ಆತನು ನಮಗೆ ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು, ಸುಸ್ವಾದವನ್ನು, ಸುಂದರವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಸುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವನಲ್ಲದೆ ಆತನು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ, ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಸವಿಯುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ; ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ, ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಾದಿ ಅಭರಣಗಳಲ್ಲಿ, ನಕ್ಷತ್ರ ಭರಿತ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಮಾನವನಿಗೆ ಇವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತನು ಧಾರಾಳಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬರುವಂತೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚಿಕ್ಕಹಿಂಡಿಗೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಅವುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿವೆ, ನಾವು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಆಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಳಷ್ಟು ಮಿಗಿಲಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. **" ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರುವಂಥದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಕಿವಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅದರ ಭಾವನೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ನಮಗಾದರೋ ದೇವರು ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು"** (೧ ಕೊರಿ ೨:೯–೧೦) ಆದುದಫ್ರಿಂದ ಔದರ್ಯವು ಅಥವಾ ನೀಡುವುದು, ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು. ಇತರರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವುದು ಇವುಗಳು ದೈವಸ್ವರೂಪದ ಭಾಗಗಳು. ಹಾಗಾದರೆ ಕೊಡುವುದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದೆ?

ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ನಾವು ಆತ್ಮೀಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಮತ್ತು ಅನುಪಾತವಾಗಿ ನಾವು ಕರ್ತನ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹಾಗೂ ಆತನ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮವು ಮತ್ತು ಔದರ್ಯ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವಾಗ, ಅದೇ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯು, ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸುಖವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜಾಗೃತಿಗೊಂಡಿದ್ದು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ; ಇತರರ ಜೀವಿತವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳ್ಳಬಹುದು ; ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಂತನ ಗೊಳಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಬಹುದು ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತದೆ . ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೂತನ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಅನುಪಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು, ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ದೇವರು ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಕ್ಷಿಸಿರುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆತನಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಹಂಚಲಿರುವ ಪರಲೋಕದ ವಿಫುಲವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ದೈವ ಸ್ವರೂಪದ ಕಾರ್ಯ ಇದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ವೈಯುಕ್ತಿಕ

ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೃಪೆಯ ಅನುಪಾತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕರ್ತನೊಡಗಿನ ಜಂಟಿ–ವಾರಸುದಾರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮದಾಗಿ ಅದರಿಂದ ದೊರಕಲಿರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಆದರ ವಿಫುಲವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ನರಳುವ ಬಡ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಾರಬೇಕಾಗಿರುವ ಪುನಃವಶದ ಬಗ್ಗೆ, ಆದಾಮನ ಕಾರಣ ಪತನಗೊಂಡ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಮಾನವ ಸಮರ್ಪಕತೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೋಚಿಸ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮವು, ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಈ ಅಪೇಕ್ಷೆ, ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಈ ಇಚ್ಛೆ ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಳೆದು ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾರವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ನಡೆಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಇತರರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆಯುವ ಇಚ್ಛೆ ಮುಂತಾದ ಗುಣ ನಡತೆಯ ಔದರ್ಯಕ್ಕೂ ನಡೆಸುತ್ತದೆ.ಇದೇ ಉತ್ಸಾಹವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಮೆಧಾ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಕರಪತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳೊಡನೆ (ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ) ವಿತರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಹಣ, ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಮೆಧಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ ಮತ್ತು ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಗಳು ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕರ್ತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ನಾವು ಆ ಬಡ ವಿದವೆಯು ಎರಡು ದುಗ್ಗಾಣಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ಕರ್ತನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ ಇಂದು ಸಹಾ ಸ್ವಾರ್ತತ್ಯಾಗವನ್ನು ಆತನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟವರ ತನ್ನ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು **“ ಈಕೆಯೋ ತನ್ನ ಬದತನದಲ್ಲಿಯೂ ತನಗಿದ್ದ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು”** (ಲೂಕ ೨೧:೪) ಎಂದನು. ಆಕೆಯು ತನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆತನು ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಇತರರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನೀಡಿದನು ; ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲ್ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದನು.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಆ ಬಡ ವಿಧವೆಗೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾದುದನ್ನು ಮೀರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಒಲವು ತೋರುತ್ತೇವೆ; ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ದುಗ್ಗಾಣಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಕೆ ಆ ಎರಡನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಟ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಕರ್ತನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವುದೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳದೇ ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ರಕ್ಷಣೆಯ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಬದುಕನ್ನು ನೀಡುವುದರ ನೀಡುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಇದ್ದಿರಬಹುದು ; ಉದಾರತೆಯ ಮಿತಿಮೀರಿದ್ದು ಎಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಆ ಬಡ ವಿಧವೆಯಂತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕರ್ತನು ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿಗಿಂತ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗಿದೆ. **“ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಧನವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ವೃದ್ಧಿ** (ವೃದ್ಧಿಯು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಾರದೇ ಹೋದರೂ ಆತ್ಮೀಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ); **ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನಾಯವಾದುದನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದರೂ** (ಮಿತಿಮೀರಿದ ಜಾಗೃತಿ ವಹಿಸುವವರು, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವವರು, ಕೃಪಣರು, ರಕ್ಷಣೆವಹಿಸುವವರು) **ಅವನಿಗೆ ಬಡತನ** (ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆರ್ಥಿಕ ಬಡತನ, ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸದಾ ಆತ್ಮೀಕ ಬಡತನ (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ ೧೧:೨೪).

ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಉಧಾರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದವರಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಸಮರ್ಪಣೆಯು ಅನಂತರದ ಅವರ ನಡತೆಗಳಿಂದ ತ್ಯಾಗಗಳು, ಸ್ವಯಂ–ನಿರಾಕರಣೆಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಅಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು, ನನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು, ನನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು? ಇಂಥಾಃ ವಿಚಾರಣೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವರಿಂದ ಬರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ನೀಡುವ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ – ಆತನು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಆತನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗಾಗಲೆ ಕರ್ತನಿಗೆ ನೀಡಿಯಾಗಿದೆ. ಆತನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕರ್ತನಿಂದ ಆತನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಆವನು ತಿಳಿದಿರಲಿ.

ನಾವು ಕರ್ತನಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಮಯದ, ಪ್ರಭಾವದ , ಹಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವನಾಗಿ ಕರ್ತನಿಂದಲೇ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ತನ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆತನಿಗೆ ಕರ್ತನ ಕೃಪಾಸನದ ಸವಲತ್ತು ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ , ಈ ತಲಾಂತುಗಳ ಉಪಯೋಗಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಶಂಖೆಗಳು ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಆತನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತನಗೆ ಧಾರಾಳವಾದ ವಿವೇಕವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದು. ಕೇಳುವವರನ್ನು ಆತನು ಗಧರಿಸುವವನಲ್ಲ. ಆತನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಗೆ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದಾಗಿ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನೇ ಸತ್ಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು, ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಇನ್ನಿತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ವಿವಿಧ ಹಂಗನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೋಜಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ದೇವರು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ದಶಮಾಂಶ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದನು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅದು ದವಸ ಧಾನ್ಯವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ತರಕಾರಿ ಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಪಶುಗಳ ಹಿಂಡು ಅಥವಾ ಹಣವೇ ಆಗಿರಲಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ಹತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಮೀಸಲಿರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕೇವಲ ಸೇವಕರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಇಂಥಾಃ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸೇವಕರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದುದ್ದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇದು ನೀಡುತ್ತದೆಯೋ? ಇಲ್ಲ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ; ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಕರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುವ ಮಗನು ಮಗನಾಗಿರಲು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಲೆದುಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ಬೇರೆಯೊಬ್ಬನು ಮಗನ ನಿಜವಾದ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯವರಲ್ಲಿ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲಾಗುವುದು, ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದೇವರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವುನಾವು ಬದುಕನ್ನು, ನಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸತ್ಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.*

* ಅಧ್ಯಾಯ xiii ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಂಡವರ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರ ಹಂಗು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ

ಅಪೋಸ್ತಲನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾ ಅವರು ಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ನೀಡುವ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಂತರದಲ್ಲಿ **" ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದಾನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ ; ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಆದಾಯವಾಗುವಂಥ ಪ್ರೀತಿಫಲವನ್ನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ"** (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ೪:೧೭). ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡದ್ದು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ, ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯವೂ, ಔದಾರ್ಯತೆಗಳೂ ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಆತನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಔದಾರ್ಯದ ನಿದರ್ಶನವು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವುಗಳ ಆತ್ಮೀಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಆತನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇವನ್ನೇ ಆತನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯೂ, ಸಾವಿರಾರು ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಪಶುಗಳೂ ಆತನವೇ ಎಂದು ಕರ್ತನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ದೊರೆತ ಯಾವುದೇ ಹಣವಾಗಲೀ ಬೇರೇನಾಗಲೀ ಯಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವು ನಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಜವಾದ ಆತನವರ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆತನ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅನುಮತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನಂದದಾಯಕವಾಗಿದೆ! ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಆತನ ಪ್ರೀಯ ಜನರಿಗೆ ಎಂಥಾಃ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತಂದಿವೆ! ನಾವು ಕರ್ತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಂತೆ ಇವು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆಯಲಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವು ಅನುಮಾನವೂ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಬಡ ವಿಧವೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಎರಡು ದುಗ್ಗಾಣಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಬಡವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾವಾತನು ಅಲ್ಪ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿರುವನೋ ಅಂಥವನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿರುವನೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಆತನ ಅಂದಾಜು ಇರುವಂತೆ ನಮಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಂದು ಸಹಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಒಲವುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತೇನೆಂದರೆ, ಹಣದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ (ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ) ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಕರ್ತನ ಹುಮ್ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೆಳಿಸಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಭೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ತನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಬೆಳಕನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರಸರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾತುರವುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನವರಿಂದ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಯಾಕೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಹೋದರೂ ಹಣವನ್ನು ಇತರರಿಂದ ಕೋರಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ನಾವು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಅವರ ಅನುಕಂಪದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಸ್ಸಂಧೇಹವಾಗಿ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮುಂಬರುವ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿತಿಯ ಮಾನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ **" ಈ ಚಿಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ ತಣ್ಣೀರನ್ನಾದರೂ ಕುಡಿಯುವುಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅವನಿಗೆ ತಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ"** (ಮತ್ತಾಯ ೧೦:೪೨, ಮಾರ್ಕ ೯:೪೧) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.

-*-*-*-*-*-*-*-